

Sevgili Okuyucular

Uygarlıkların gelişmesinde ve hatta değişmesinde 'dinlerin' dayanak olarak oynadığı asıl rolü hesaba katmadan 'bilim' yapmaya kalkmanın pek ağırlığı olmaz sanırım. Bu bize göre şu demektir:

Bilginin başlangıcı deneme - yanılma yoluyla elde edilen, el yordamıyla ve zaman akışına bağlı olarak 'rastlantıların mantığına' göre oluşmamıştır. Ne 'kromanyon', ne de 'sapien' insanının kendi zekâsı ile ateşi ve tekerleği bulması mümkün değildir.

Dinlerin esasında sezgi ve tebliğ yatar. Bunlar da çeşit çeşittir ve hepsi 'yukardan aşağıya' inen bir vazife akışının kapsamı içinde faaliyet gösterirler. Tebliğin bilgi taşıma fonksiyonu ya da bilginin tebliğlerle iletilmesi evrensel bir uygulamadır. Bu türden bir uygulamanın gerekçesi Sebep - Sonuç Yasası'na göre oluşmuştur. İcapların ortaya çıkması sebeplerin sonuçlarla denge içinde olmasıyla mümkündür. Sebeplerin sonuçlara ulaşması için aşacağı engeller ve gözükmeyen yasalara uygunluk sağlaması için de zaman akışı vardır. Engeller ve zaman akışı'nın sağladığı imkânlar oranında yapılan eylemlerin sonuçları ile karşılaşmak, mukadderi meydana getirir. Yazgı'nın yazarı kimdir? Eylemi yapandır! Eylemi yapan hangi kimlikte olursa olsun bu kural asla değişmez!

Tebliğe dayanan bütün dinler bir ihtiyaç sonucu olarak ortaya çıkmışlardır ve vazifelerini kendi kapasitelerine göre sürdürmektedirler. Gerçeği gören herkes için malumdurki bilgi akışı hiç durmaz ve yeryüzünde hiç bir müessese kalıcı değildir. Değişim ve ilerleme tekâmülden ayrı düşünülemez, ayrı da değildir. Vazifenin tasavvur bile etmekten aciz kaldığımız kapsam şemsiyesinin altında olmayan ne eşya ne de varlık vardır. Bilinsin bilinmesin, anlaşılın anlaşılmasın, uyanık ya da uyur hâlde olsun, herkes ve her şey vazifesini yapmak için vardır.

Bu gerçekliğin anlaşılması ve ona göre davranılması için zaman tam olgunluğundadır. RİM'in attığı ok (sebeplere) hedefine (sonuç) varmak üzeredir. Bu vuruşun sesini işitmek, İsrail'in Sûr'undan çıkan sesi işitmek gibidir, bir ve aynı şeydir. Uyanma vaktidir, manayı anlama vaktidir! Körlerin körlere, uyurların uyurlara kılavuzluk ettiği bu zamanın sonlarında insan yalnız bırakılmayacaktır. Vazifesini idrak eder insanoglu çer - çöp, incik - boncuk, ile oynadığını ve hayatı bilmediğini anlayacaktır. Hangi ateşin içinde, o ateşe yakıt olduğunu bilmenin adını öğrenecek ve gerçekten nur tesirlerinin cisimleşmiş timsalleriyle karşı karşıya gelecektir. Bütün bilgiler RİM'den gelir. O'nun vazifesi kapsamlıdır, O'nun etkisi sonsuzdur, O'nun hizmeti Yaradan'adır.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARJIKDAL

imkânsızdır. Biz ancak şimdi ve burada, hayatın hangi safhasında olursa olsun, bize en yakın olan şeylerle iştiğal etmek zorundayız. Bize tanınan fırsat, bizim önümüze itilen malzemeyi anlayıp, kavrayıp, onun bize vermek istediği mesajı almaktır. Mesajı aldıktan sonra elbette ki, bizde de bazı değişikliklerin olması gerekecektir.

Bu olaylarda yaşadığımız değişik şuur hâlleri ile hangi noksanımızı giderdiğimizizi anlamamız şart mıdır? Hayır. Zaten geçirdiğimiz şuur hâlleri, bizim kendi kendimizi denetlememiz demektir. Ve tabii, burada bize dışarıdan verilen bir bilgi var. İyilik ve sevgi üzerinde olmak. Biz bunu başka şekilde ifade ediyoruz. "Diğerkâmcı vicdan tatbikatı

peşinde koşmak." Hodgâmcı değil. Daima bunu aramak zorundayız. Eğer bir mürşide, bir kılavuza ihtiyacımız varsa, o mürşit prensip olarak budur. Çünkü o zaman geçirdiğimiz hâletin, şuur hâllerinin ne manaya geldiğini daha iyi anlayabiliriz.

Kişiliğimiz ve Burçlar

Burçları ele aldığımızda, Dünya Gezegeni'nin bağlı olduğu sistemin Dünya'mız üzerindeki etkisi söz konusudur. Biliyoruz ki, biz Güneş Sistemi'ne dahiliz. Bizimle birlikte Güneş'in etrafında, yörüngelerinde, birbirlerine göre çeşitli uzaklıklarda duran birtakım gezegenler bulunmaktadır. Her şeyden önce, bunların birbiriyle karşılıklı etkileşimi söz konusudur. Güneş'in, hepsinin üzerindeki etkisi malûm. Bu sayede denge hâlinde bulunuyoruz. Büyük manyetik alanlar söz konusu... Manyetik rüzgârlar küçümsenecek gibi değil. Sistem olarak, tüm bu gezegenler, en

yakınından en uzaktakine kadar, Dünya'ya etki ederler. Dünya'nın fizikini etkilerler. Bu, fiziksel bir etkidir. Güneş Sistemi de, içinde bulunduğu galaksi köşesinde bulunan öteki uzaysal objelerin etkisi altındadır. Aynı zamanda, o da onları etkilemektedir. Güneş Sistemi, "Zodyak" olarak isimlendirilen on iki takım yıldızdan oluşan kuşağın hizasında gezinmiş gibi durur. Yılda bir kez bu kuşağın etrafında tur atar. Her birinden geçerken ayrı bir tesir alır. Dolayısıyla bu tesir Dünya'ya da ulaşır. Bu, sürekli bir tesirdir. Fakat en yakın olduğu zaman, bu tesirin şiddeti kuşkusuz daha fazladır. Bu,

doğrudan doğruya kozmik bir alış - veriştir.

Astrolojik ya da astrofizik olarak isimlendirilen bu bilgilerimizi hatırladıktan sonra, bunlardan daha da önemli olan, Dünya'nın kendi etkisini ele alalım: Ekseriyetle bu hesaba katılmaz. Tellürik bir etkidir bu. Sadece astrolojik etkiyi göz önüne almak noksan olur. Halbuki Dünya'nın, beden çalışmasında, sadece öteki gezegen ve yıldızların etkileri söz konusu değildir. Zira Dünya başlı başına bir canlı, hem de üzerinde bulunan her şeyi etkileyen bir canlıdır. Dolayısıyla organik yapılar olan bedenlerimizi de etkiler. İşte buna "Tellürik Etki" (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Realite

Ergün ARIKDAL

Konferans Özeti

HAYAT PLÂNIMIZIN ESİRİ DEĞİLİZ

OLAYLARIN HEPSİ DOĞUŞ PLÂNIMIZLA İLGİLİ MİDİR?

Yaşarken karşılaştığımız olayların hepsi, bizim doğuş plânımızla ilgili değildir. Doğuş plânımızla ilgili olmasına imkân var mı? Ama biz, birbirimizden yararlanmak için, birbirimizin şuur sahasına, yaşam sahasına iştirak ederiz. Benim ihtiyacım ve sizin ihtiyacımız başkadır, benim bir yaşam saham vardır, sizin bir yaşam sahamız vardır. Bu yaşam sahaları, zaman zaman bir araya gelir ve orada daha başka türlü olaylar tezahür eder. Onlardan ikimiz de, karşılıklı olarak, ihtiyacımızı tatmin yönünden yararlanırız.

Doğuş plânımızla ilgili olanları anlayabilir miyiz, diye bir soru aklımı -

za takılabilir. Fakat, bunu anlamının pek imkânı yoktur. Zaten doğuş plânımızla ilgili olan hadiseler bizim tepemizde dolanıp durur. Kolaylıkla ilgi gösteremediğimiz, sempati duymadığımız olaylar bizi pek ilgilendirmez, yani bizim onlara pek ihtiyacımız yoktur. Yani, belli bir binanın, belli bir yerini inşa etmeden her hâlde çatıya çıkılmaz. En azından bazı duvarları inşa etmek ve bazı sıçrama yerlerini inşa ettikten sonra, ikinci kata veya üçüncü kata çıkmak mümkündür. O hâlde, şimdi burada ben neyle meşgulsem, hayatımızın şu devresi içerisinde önümde mevcut olan şeyler, bana en yakın bulunan problemler, bana en yakın olan olaylar, tesirler, uyarılar ve algıladığım bir yığın obje, benim yaşam plânıma dahil olan şeyler-

dir. Ama yaşam plânımın ne olduğunu yine bilemem. Benim bu plânı bilebilmem için, tamamen beden dışında, serbest bir şuura sahip olmam lâzım. Çünkü, o plân ve o karar, beden dışında serbest bir şuurla yapılmış, kararlaştırılmıştır. Bedene girmek demek, bağlı bir şuura, kapanmış, daralmış, küçülmüş bir şuura ve anlayışa sahip olmak demektir.

Kockoca bir pencereden, bir tahta çatlağına inmek gibi. Büyük bir pencereden baktığımız zaman gördüğümüz manzara ile, bir tahta çatlağından baktığımızda gördüğümüz manzara arasında çok fark vardır. İşte bedenli ve bedensiz hâldeki ruh varlığının da şuur kapasitesi, aşağı yukarı buna benzer.

Dolayısıyla kendi doğuş plânımızı açık ve seçik olarak anlamamız

ki" denir. Tellürik etki astrolojik etkiden, yani kozmik etkiden daha şiddetlidir. Dünya en geniş hâliyle bu tesiri alıyor ve bünyesi içerisinde kendi tesirleri ile değiştirip, bizi daha değişik bir şekilde etkiliyor.

İşte bu esasa bağlı olarak **BİORİTMLER** doğmuştur. Bioritmeler astrolojik etkilerin saptanması değildir. Tellürik etkilerin saptanmasıdır. Yani Dünya'nın kendi tesirleriyle ilgilidir. Dünya'nın kendisinden yayılan tesirlerden ortaya çıkan sonuçların toplamıdır. Bioritmelerle ilgili bir kitap yayınlamıştık. Burada sadece burçların değil, tüm uzaysal objelerin etkisi söz konusudur. Bu tesirler belirli zamanlarda değişiklik gösterir. Artabilir, eksilebilir ve bunların bizim üzerimizde çeşitli etkileri bulunabilir ve bulunmaktadırlar da...Neden? Çünkü, biyolojik yapıyı etkilemektedirler. Bunlar ince (seyyal) tesirler olduklarından, molekül ve hücre düzeyinde etkili olabilmektedirler. Bunların belirli bir dozun üzerindeki etkileri olumsuz sonuçlar doğurmaktadır.

Şimdi, yukarıda da belirttiğim gibi, insanın bir bakıma deduble olması lâ-

zım. Yani kendisini 'ben' dediği zaman, beden tarzında anlıyorsa, o zaman hiç bir şey elde edemeyiz. Ama 'ben' dediğim zaman, kendimi bedenden ayrı bir varlık olarak düşünebiliyorsam, o zaman diyebilirim ki, bedenim çok değişik fiziksel etkiler altına girebilir. Kışın başka türlü, yazın başka türlü, falan burca yaklaşırken başka türlü, AY'nın filânca durumunda filân türlü gibi.... Demek ki, ben kendimi anlamaya çalışırken, bedenimden gelecek olan bu tesirlerin altında mümkün olduğu kadar az kalmayı, az etkilenmeyi öğrenmem lâzım. Bir şeye karar verirken, onu bir kez kontrolden geçirmek zorundayım. Eğer birazcık uyanık olmak istiyorsam, bunu yapmakta yarar var. Bu arzum nereden geliyor? Bunu niçin istiyorum da, şunu istemiyorum? Şimdi niye böyle davrandım? Neden bunlar geçti aklımdan? Duygularımdaki bu dalgalanma nereden geldi? Bunları düşünürken, kontrol altına almaya çalışırken, yani bir tür psikolojik denetleme içerisinde kendinizi tutarken, aynı zamanda bedeninizin de hangi şartlar içinde bulunduğunu hesaba katmanızda yarar

vardır. Burada bioritmelerden yararlanmanın olumlu sonuçları küçümsenemez.

zaman bu iş astrolojinin, falcıların, gazete köşelerinde yayınlanan horoskopların belirli sınırları dışına taşıverir. Tamamen ayrı bir araştırma dalıdır. Bilimsel bir araştırmadır. Kozmik bir araştırmadır. Kozmobiolojik bir araştırmadır. Öyle, horoskoplarla hallediliverecek bir iş değildir. Yani onların bize çok yararı yoktur. Bizim gelişemize yararı yoktur. Bunun nedenini sorabilirsiniz.... Haklısınız da... Çünkü isabet kaydediyor, geleceğini söylüyor. Bunlar aynen de çıkıyor. O hâlde bunlar ne demektir? Peki, aynen çıkıyorsa, bizim gelişemize bir katkısı bulunuyor mu? Geliştiriyor mu? Bunu bana söyleyebilir misiniz? Her hâlde danışmanlıktan öte çok büyük bir şey vermiyor. Sizin tekâmülünüzü sağlayan bir şey yok ortada. Ama belki daha kurnazca hareket etmenizi kolaylaştırıyor. Fakat geliştirmiyor. İşte bunları ayırt etmek gerek. Birçok şeyler vardır, fakat bunların hepsi bizi tekâmül ettirmez. Hatta birçoğu olduğumuz yerde saydırır. Bizi oyalar, bağlar. Gözümüzü boyar.

hiç bir işe yaramaz. O hâl-
de geliştiren nedir? Bunun
iyi seçilmesi gerek. Ucuz

romanlar gibi, okursunuz
okursunuz atarsınız. Bir
daha da elinize almazsınız.

Çünkü bir yalandan ibaret-
tir, sizi biraz oyalamıştır,
o kadar.

W. E. Butler

Pratik

DURUGÖRÜ

Teknikleri

"Tanrı'nın ve insanların hizmetinde Durugörü
gücünü kullanmaya devam ettikçe, iç ruhsal benli-
ğimizin sizi, Durugörü algılamanın daha derin sevi-
yelerine sevk etmesi ve rehberlik etmesi mümkün
olabilir.

Bu kitap belki de ilk defa bu konuları araştı-
ranlar için amaçlanmıştır."

ÇIKTI!

Ruh ve Madde Yayınları: Fiyatı: 1000 TL.

Margary'nin MEDYOMLUĞU

Marian L. NESTER'den Çeviren: Mehmet ERGİNER

(Geçen sayıdan devam)

Ekim sayımızda, Boston'lu Mina Stinson CRANDON (ya da kısaca MARGARY)'in, 1920-30'lu yıllarda meydana getirdiği fizik medyumluk alanındaki çok etkileyici fenomenleri yayınladık. Örneğin fizik etki olmadan cisimlerden darbe sesleri geliyordu, cisimler kendiliğinden havalanıyordu, odada dolaşan ışıklar oluşuyordu, çeşitli müzik sesleri duyuluyordu, ektoplâzmik tezahürler meydana geliyordu, birdenbire bazı cisimler beliriveriyordu...

Margary'nin yıllar önce bir demiryolu kazasında ölen ağabeyi Walter Stinson'un ruhu, onu kontrol altında tutuyor ve çeşitli tebliğler veriyordu. Margary, trans hâlindeyken, hiç bilmediği hâlde, Çince yazılar yazmaktaydı (Çince'nin ne kadar zor olduğunu bilirsiniz).

Bu sayımızda da, olaylara şahit olan Marian L. NESTER'in kaleminden Margary'nin medyumluğunun sonunu ve ayrıca yazarın, bu fenomene ilişkin kendi yorumunu okuyacaksınız.

MARIAN L.NESTER Boston'da büyüdü, aynı yerde okula gitti, Smith Kolej'den mezun oldu ve Boston Üniversitesi'nde yüksek lisans öğrenimini tamamladı. Philadelphia'da Curtis Yayıncılık ve New York'da Oxford Üniversitesi Yayınları'nda olmak üzere, yıllarca yayın hayatında çalıştı.

Ailesinin, Margary'nin medyumluğu ile yakın alâkası nedeniyle çocukluğundan beri ruhsal araştırmalarla ilgiliydi. Bu yüzden 1958'de, o sıralarda Parapsikoloji Kurumu'nda olan Dr. Karlis Osis ile konuşarak, konu ile olan bağlantısını sağlamlaştırmaya karar verdi. Onun bazı araştırmalarına (ölümle ilgili incelemeler, D.D.İ., yaratılış) iştirak etti. Daha sonra her ikisi de Amerikan Ruhsal Araştırmalar Derneği'ne katıldılar.

*Bayan Nester, 1967'den 1983'e kadar (1983'de emekli oldu.) aynı Derneğin elemanı olarak kaldı. Derneğin yayın organı olan gazetede, 1968'den itibaren idareci ve eğitim müdürü olarak çalıştı.

Marian Nester şimdi, Margary'nin medyumluğunu ve tarihteki yerini toparlayan ve

bağımsız olarak çalışan bir yazar, bir danışmandır. O aynı zamanda, kendilerinin psiyotunu anlamak ve incelemek isteyen kişiler ile de yakından ilgilidir.

BİRKAÇ YORUM

Margary olayını bitirmeden önce üç psişik sonucu belirtmek istiyorum: Walter'in bazı durumlarda otomatik yazı, bazen de dikte ettirilerek alınan mısralarından bahsetmiştim. Margary ara sıra yabancı dilde de yazıyordu. Bir defa Çince karakterlerden oluşan birkaç sayfa yazmıştı. Kalem, çalışma sırasında adeta fırcalıyormuş gibi, defalarca gidip gelmişti. Dışardan bir kültürlü Çinli bunların, "sadece Çince klâsiklerden ezberlenmiş seçme parçalar" olmadığı sonucuna varmıştı.

Annem, bir celse sırasında başından geçen korkulu bir olayı anlatmıştı. Celseye iş-

tirak eden araştırmacılarından biri, anlaşılın, otobüsten atlayarak intihar etmiş sevgilisinin mutsuz ruhunu getirmişti. Margary celse boyunca aniden gruptan ayrılıyor ve evin merdivenlerine doğru tırmanmak istiyordu. Annem de onunla beraber kalkıyor ve kendini trabzandan atmasını önlemek için onu takip ediyordu. Görünüşe göre, Margary'nin bedeni mutsuz bir varlık tarafından işgal edilmişti.

Psişik enerjinin rayından çıktığında insanı hırpaladığını, hele kabinin dışında çılgın gibi sağa sola saldırttığını duyardık. Böyle durumların seyrek olmasına rağmen, Walter'in sık sık bu istenmeyen "baskı"yı uzak tutmak için konuştuğu olurdu.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Fakat bunlara karşıt olarak, başta Margary'nin kendine olmak üzere, kendiliğinden meydana gelip, hastalık iyileştiren örnekler de vardı.

Margary, perinesindeki bir sivilceden sürekli sıkıntı çekirdi. Walter bununla ilgilendi. Birkaç dakika sonra, "Artık rahatsızsın, tamamen geçti." dedi. Gerçekten öyleydi.

Ziyaret eden bilim adamlarından biri olan Dr. Tillyard'ın birkaç aydır sırtı tutulmuştu. Özel bir celsede Walter onunla uğraştı. İyileşme o derecede oldu ki, uzun bir süredir yapamadığı bir şeyi başarmış; dansa gitmişti. Ancak Tillyard'ın iyileşmesinin, Margary'nin sağlığının bozulması üzerine inşa edilmiş olması işleri karıştırmıştı. Artık onun bel kemiği kızarmış, şişmiş, ağrıyordu.

AİLEMİZ ve MEDYOMLUK

Annem ve babam ölümden sonra var olduğunu da ispatlamak için kuvvetli bir arzu duymuşlar. Çünkü 1909'da iki küçük oğlu, çocuk felci salgının da birkaç gün içinde ölmüş. Kederden harap olan annem ve babam, medyomlar aramışlar ve bu soruların cevaplarını araştırmışlar. Babamın meslektaşı olan Dr. Crandon'un karısının bazı ruhsal yeteneklerinin farkına varması çok hoşlarına gitmiş. Derhal onların aalarına katılmışlar ve medyomluğunun gelişmesine ve sonuna kadar Margary'ye destek olmuşlar.

Geri kalan çocuklar, bizler, bu konular içinde büyüdüğümüzden, ölümden sonra hayatın devam ettiği fikri bize oldukça doğal geliyordu. Daha önce de söylediğim gibi, Walter bir insandı ve bizim yakın arkadaşımızdı.

Dedikleri doğru gibi geliyordu. Bize, "Siz bizim bir parçamızsınız" dediğinde bunu makul buluyorduk. Onun ve bizim aynı bütünün parçaları olmamız, tamamıyla inanılır bir şeydi. Bir defasında, celseye iştirak edenlerden biri "Walter, o 'Büyük Sıla'ya geldiğimizde ne yapacağız" diye sormuştu. Walter "Büyük ne" diye atıldı. Mantıklı, makul bir karşılıktı.

Tartışmalar sürekli olarak Margary'nin medyomluğu üzerinde geçtiğinden yemeklerde de çok şey duyuyorduk. Babam, ortaya çıkan karşı eleştirilere hiç katılmazdı. Şüpheli bir araştırmacı, olayın hileli şekilde nasıl gerçekleştirilebileceğini izaha davet etti. Babam sadece; "Bazı küçük aletler yapılabilir." dedi. Bu, "bazı küçük aletler" Margary'yi savunan ifadelerin arasında vurucu bir söz oldu.

Akşam yemeklerindeki sohbetlere çok çeşitli isimlerin gelip gittiğini hatırlıyorum. Bunlar, biz gençlere sık sık, geçen haftanın kiler "dost", bu haftanın kiler ise "düşman" gibi görünürdü.

Babamız; dışarıdan, hatırı sayılan ve sözüne güvenilen inceleyicilerin celse odasında olanları o an tamamıyla kabul edip (hatta tarafgirliğini yeminli ve imzalı olarak ifade eden), ertesi günü veya bir sonraki yayınlarında sözlerini geri alıp, aksini söylemelerinden çok büyük üzüntü duyardı. Onun, modern anlayışın kendine göre faydalı yönlerinden biri olan; Inglis'in deyimiyle: "Geriye dönük idrak uyumsuzluğu." veya Rogo'nun tarifi ile: "Sabah sonrası sendromu" hastalığı yoktu. Bu gün, insanların, inanç sistemleri bir şeyi kabul etmiyorsa, hafızalarında ona engel oldukları artık biliniyor. Fakat, babamız bu "ters" yoldan ayrılmak için kayıt tutardı ve

buna tahammül etmeyi çok zor bulurdu.

MEDYOMLUĞUN SONA ERİŞİ

Son bir - iki yıl içinde Margary'nin durumu git gide kötüleşti. Yıllardır fiziksel ve duygusal stres altındaydı. Aşırı çalışmıştı. Fiziksel medyomluğun, medyomu çok zorladığı biliniyordu. Mrs. Garrett'in dediği gibi, "Margary'nin en iyi dostları, aslında en kötü düşmanları" idi. İlerlemek için o kadar aceleciydiler ki, her gece celseye oturuyorlardı. Bir ay (Temmuz 1925) yirmi dokuz seans yapmışlardı. Fakat Margary'de, Palladino köylüsünün dayanma gücü yoktu. Çoğu zaman, kalın ameliyat bantları ile bağlı ve kıpırdayamaz hâlinin, hele o sıcak günlerde (O zamanlar klima cihazları yoktu.) çok rahatsız edici olduğunu düşünmüşümdür. Fakat gene de o, nazik, cana yakın ve yardım etmeye hazırdı.

Bende, 1923'den 1937'ye kadar celse tutanaklarının kopyaları var. Bunlarda ve başka arşivlerde konuyu tamamlayan birçok ilginç detaylar buldum. Meselâ, Walter'ın kendi bakış açısından, enerji ve boyut hakkındaki yorumu hayli cüretkâr idi. Gene, Eileen Garrett'in Londra'da yaptığı eski bir celsede, Walter'ın, trans hâlindeki medyomdan o taklit edilemez sesi ile konuştuğunu

saptadım. O, Dr. Glen Hamilton tarafından yönetilen Winnipeg seanslarına da girmişti.

Kendi deneyimlerini ve felsefesini yazdığı "Niyet ve Beka"nın (Macmillan, Toronto, 1942) yazarı T. Glen Hamilton, Winnipeg'de de çok hastası olan, Amerikan Cerrahî Yüksek Okulu hocalarındandır. Anlaşılan Walter, 1928'de, Boston'daki gibi bağımsız bir ses olarak konuşma tarzında değil, Hamilton'un grubundaki medyomun ses tellerini kullanarak orada da ortaya çıkmaya başlamıştı.

Margary'ninki, birçok şahsiyetler içeren karmaşık bir medyomluktu. Ortaya çıkmamış gerçekler var mı bilemiyorum. Ama eminim, daha açılmamış arşivler vardır. Celse raporları, çeşitli araştırmacıların diktafon veya diğer cihazlar ile şahsi kayıtlar yaptığını gösteriyor. Belki bu raporlar hâlâ bazı kimselerin bodrum katlarında saklanıyordur. (Eğer bazı psişik araştırmalarda rastlanıldığı gibi, "demateryalize" olmamışsa...)

İnanıyorum ki, eski kayıtları modern bilimin ışığı altında tekrar gözden geçirdiğimizde, sadece Margary'ninkini değil, genel olarak medyomluğu anlamamıza yardım edecek olan çok önemli ipuçları bulacağız.

(FATE, Nisan 1985)

SİMDİ Margary'nin medyomluğuna geriye dönüp baktığımda özellikle psikokinetik, birçok geçerli psişik olayın meydana geldiğini görüyorum. Bu olayla ilgili değerlendirmelerim, sadece orada gördüklerime değil; medyomluk konusunu inceleyen

Amerikan Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde ve başka yerlerde, yıllarca profesyonel olarak temas kurduğum çağdaş düşünce ve modern araştırmalara dayanıyor.

Ceselere ait kayıtlardan epey miktarda okumuştum (1923'den 1937

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ye kadar yüzlerce zabıt vardı.); bilgili, dürüst kişiler tarafından, etkili bir şekilde hileden uzak gerçekleştiği açıkça belli oluyordu. Meselâ, tahta halkaların birbirine geçmesi harikuladeydi ve bildiğim kadarıyla hiç bir şekilde tevil edilemedi. İşin içinde kudretli paranormal kuvvetler vardı.

Tartışmalar ve münakaşalar Margary'nin medyomluğuna elbette ki olumsuz yönde etki ediyordu. Ama zannediyorum ki; şahsiyet, yaklaşım, hat-ta aralarında temel inanç sistemlerinde

büyük farklar olan birçok sabit fikirli kişilerin iştirak ettiği araştırmalarda bunlar kaçınılmazdı.

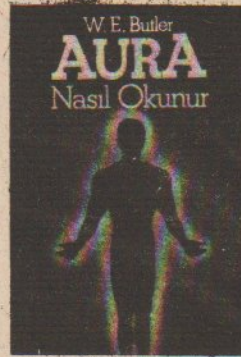
Fakat kuvvetle hissediyorum ki, bu kavgalar meydana getirileni ortadan kaldıramazdı. Margary, bu gün sık sık görüldüğü gibi, çabucak dışlanamayacaktı. Durumun ortaya çıkarılması ve Margary'nin psişik araştırma tarihinde ne kadar önemli bir yeri olduğunu göstermesi için elde bir hayli kayıt vardır.

Marian L. NESTER

W. E. Butler

AURA

Nasıl Okunur

AURA, GENELLİKLE CANSIZ MADDE OLARAK KABUL EDİLMELERİ ÂDET HÂLINE GELMİŞ OLANLAR DAHİL, BÜ-TÜN YAŞAYAN VARLIKLARIN ÇEVRESİNDE AYDINLIK BİR ATMOSFER OLARAK GÖRÜLÜR.

RUH ve MADDE YAYINLARI FİYATI 1000 TL.

Dağılacak bulutlar için fırtına lâzım.
Yıkılacak kalp için zemzem lâzım.
O ki, sureta sudur.
O ilâhî Mevce'nin etrafına sıçrayan zerrelere dir.
Hani zemzemimiz hani?
Ve yalvararak diz çöktüler :
'Onlar bizi yolumuzdan çevirmek istiyorlar.Sen ki Rabbimizsin,mani ol.'
Olundu.
Su karşıkı dağ. Oraya çıkacağız. Yol yok. Oraya kimse çıkmadı.
Sizin açtığınız yoldan çıkılacak,
Siz yol açmasını bilir misiniz?
Uygunca açabilir misiniz?
Evet mi, hayır mı?
Evet demek için evet'in manasını bilmek, bilmek için de manaya
gömülmek lâzım.
Keder... AŞK olmadığından.
Hüzün... AŞK'ı bilmediğinden.
İstirap... AŞK'ı hiç görmediğinden.
Yazık... Perişan... Darmadağın.
Tutun, kaldırın nafile... Yiğilacaktır.
Zira verilen enerjinin deposunu yapamayacak kadar çürük ruhlı.
Akım geçti... Direnç yok... Çökecektir.
Pırl pırl bir saha. Üç tane direk :
Birinde BİLGİ,
birinde İMAN,
birinde AŞK yazılı.
Üzerlerinde ateş yanıyor.
Bu ateşin etrafında dolaşanlar var; küçük, kelebek gibi.
Ateşin içine giriyorlar, çıkıyorlar; yanmıyorlar.
Her giriş çıkışta daha büyüyor, daha hız alıyorlar.
Direklerin dibi ilâhî bir mavilikte suyla dolu.
Bunlar suyun içinde.
O suda kâinatlar görünüyor. Dalga dalga...yığın yığın...
Savruluyor, toplanıyor, dağılıyor, küçülüyor, bölünüyor...
Fakat hep muntazam.
İman...
Bilgi...
Aşk..

SADIKLAR PLANI
20.01.1963 - Celse : 23

BEDEN, CAN ve RUH

* Ergün ARIKDAL *

YAŞAMAKTA olan bir varlığın, öldükten sonra (yani bedenini terk ettikten sonra ya da ruhun, *can* dediğimiz özel bir cihazını alıp, bedenden çıkıp gitmesinden sonra) çok değişik olaylarla karşılaşması onun mukadderidir. Gerçekten de *varlık, bedenle olan ilişkisini, can dediğimiz bir psişik cihazla yapar. Bu, ruhsal dediğimiz öbür yapıda değildir. Bu, bir alet gibidir. Ruh onu alır, bağlantı uçlarıyla fizik bedene kendini bağlar ve fizik bedeni canlı kılar. Bedenin canlanması, doğrudan doğruya ruh varlığından gelen enerjiyle olmaz. Ruh varlığından can cihazına, can cihazından bedene geçen, transforme olmuş, değişmiş, başkalaşmış; bir tarafı fevkalâde yüksek titreşime sahip, diğer tarafı da bedenini kaldırabileceği bir titreşime sahip bir tesir akışı söz konusudur. Enerji naklini ve dönüşümünü sağlayan can cihazıdır.*

Bir kimsenin canı çıkmadan, ölmez. Yani ruh tarafından fişler geriye alınmadan, o bedende en ufak bir *inertia*, yani âtil, sabit, kıvıldamadan kalma hâli söz konusu olamaz. "Can çıkar, huy çıkmaz." sözü doğrudur. Can, ruhla beden arasında bir vasıta. Onu alır götürürsünüz, ama huy dediğiniz o karakter, ruh varlığının tekâmül seviyesiyle alâkalı bir davranış biçimidir, tutumudur. Bu sebeple can çıkar, ama huy çıkmaz.

Bizim medyomlar vasıtasıyla irtibat kurduğumuz varlıkların birçoğunun canı yok, ama huyları var ve hâlen sürüyor. Kendine has düşünceler, davranışlar; birtakım intikam, nefret, kıskançlık duyguları vs. Yani huy dediğimiz bu özellikler sürüyor. Çünkü ruhu bedenini terk etmiş, yani canını bedenden çekmiş, ama huy henüz kendisi ile beraberdir.

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21nci ciltlerinin 1000 TL'dan satışları devam etmektedir. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarımıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

Sonsuzluğa Açılan Kapı:

TEKRARDOĞUŞ

Leon DENİS'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

YER yüzünün etkilerinden kendini kurtaramamış olan tüm ruhlar, eksikliklerini gidermek üzere bu dünyada tekrar bedenlenmek zorundadırlar; çoğunluğun durumu böyledir. Varlıkların diğer yaşam evreleri gibi, tekrar bedenlenmeleri de yasalara bağlıdır: Varlıkların uzaydaki (öte âlemdeki) mevkilerini belirleyen perispiri saflık derecesi ve moleküler benzerlik, tekrar bedenlenmenin de şartlarını belirlemektedir. Benzerler birbirlerini çekmektedirler. Benzer karakter ve benzer eğilim sahibi olan aynı türden varlıklar, çekim ve ahenk yasası gereğince, birbirlerine yaklaşmakta; birçok yaşamlar boyunca birlikte bedenlenerek ve homojen aileler oluşturarak, birbirlerini yine bu yasa gereğince izlemektedirler.

Tekrar bedenlenme saati gelince, varlık, karşı konulmaz bir güç ve gizemli bir yakınlık duygusu tarafından kendine uygun gelen ortama doğru şiddetle çekildiğini hissetmektedir. Ölüm saatinden çok daha korkunç bir andır bu. Gerçekte ölüm, sadece, beden bağlarından kurtuluş ve daha özgür ve de daha süptil bir yaşama geçiştir. Aksine bedenlenme ise, bu özgür yaşamı elden kaçırış, önemli ölçüde şuur kaybediş, ışıl ışıl aydınlık bir ortamdan karanlık bir zindana geçiş ve de içinde ruh varlığının sayısız hasin ihtiyaç-

Tekrardoğuş: Sonsuzluğa açılan kapı.

lara boyun eğmek zorunda kalacağı çamur ve yoksulluktan oluşma bir uçurumun dibine inmiştir. Ruh varlığının bu karanlık dünyanın eşliğindeki tiksintisini, büyük korkusunun ve perişanlığını anlamak zor bir şey değildir: Tekrar doğmak, ölmekten daha çetin ve daha ıstıraplıdır.

Tekrar bedenlenme olayı, maddî moleküllerin perispiriye derece derece yaklaşması ve onun tarafından söğurulması ile meydana gelmektedir. Bu aşamada perispiri, yeterli miktarda madde kullanmak suretiyle etten - kemikten bir tulum oluşturuncaya, yani bir

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

insan bedeni meydana getirinceye kadar yavaş yavaş değişime uğramakta, yoğunlaşmakta ve ağırlaşmaktadır.

Böylece perispiri, maddeye şekil veren akışkan ve esnek bir döküm kalıbı rolü oynamaktadır. Tekrardoğuşun fizyolojik şartları, büyük oranda, bu durumdan kaynaklanmaktadır. Kalıbın üstün nitelikleri veya kusurları, çoğu kez, perispirinin çirkin ve kaba bir kopyası olan fizik bedene de yansımaktadır.

Bedeni şekillendirecek olan moleküler benzeşmenin başlamasından itibaren varlığı bir heyecan kaplamakta; daha sonra da varlık yavaş yavaş bir uyusukluğun ve bir bitkinliğin içine yuvarlanmaktadır. Yetenek ve güçleri bir bir silikleşmekte, hafızası yok olmakta, şuuru daralmaktadır. Varlık sanki kalın kabuklu bir krizalitine içine girmiş gibidir.

*
* *

GÖZLERİNİ yer yüzü yaşamında açmış olan ruh, bu yeni organizmayı gerekli görevlere hazırlamak ve uyarlamak için uzun uğraşlara girmek zorunda kalmaktadır. Madde yüzünden silikleşmiş yetenek ve güçlerini kullanmak imkânına, ancak yirmi veya otuz yıllık bir denemeden ve iç güdüsel çabadan sonra kavuşmakta ve tehlikeli hayat yolculuğunu daha kararlı bir şekilde sürdürmeye, yine ancak bu yaşlardan sonra başlayabilmektedir. Yeterince bilgi ve görgü sahibi olamamış bir kimse mezarların üstünde, yani *sonsuzluğa açılan kapıların* önünde ağlamakta ve yanıp yakınmaktadır. Yukarı'nın yasalarını iyi tanıyan kişi ise, merhamet ve şefkatini şüphesiz beşikteki-
re yöneltmektedir. Doğan bebeğin ağlayışı, rah varlığının, hayatın hüznü manzarası

karşısındaki şikâyeti değil midir?

Varlığın tekrar bedenlenmesini, eğilmek bilmez doğa yasaları veya daha doğrusu, geçmişinden kaynaklanan etkiler tayin etmektedir. Bu yasaları bilmeyen ve bunun sonucu olarak da geleceğine karşı kayıtsızlık içinde bulunan az gelişmiş varlık, kaderine istem dışı olarak boyun eğmekte ve merak bile etmediği bir gücün itici etkisiyle gelip dünyadaki yerini almaktadır. Gelişmiş varlık ise, süptil yaşamı sırasında etrafında olup biten örneklerden esinlenmekte; spirittüel rehberlerinin görüşlerini almakta; bu dünyada tekrar görünüşüyle ilgili iyi veya kötü şartları ölçüp biçmekte; yolun engel ve zorluklarını önceden görmeye çalışmakta; kendine bir program çizmekte ve gerçekleştirmek üzere kesin kararlar almaktadır. Beden içine, ancak, yeni görevini yerine getirmede kendisine yardım edecek olan Görünmezler'in yardımından emin olduğu zaman girmektedir. Bu takdirde varlık, sırf alın yazısının (hayat plânı) yüklerine maruz kalmamaktadır. Seçimi, evrimini bazı limitler içerisinde hızlandıracak türden bir hayatı davet etmektedir.

Gelişmiş varlık özellikle çok çalışmayı, mücadeleyi ve özveriyi gerektiren bir hayat türünü işte bunun için seçmektedir. Evriminin bu sayede daha da hızlanacağını pek iyi bilmektedir. *Yer yüzü* gerçekten de bir *araftır*. Taşdığı kötülük tortularını üzerinden silkelemek, geçmişin hatalarını ve suçlarını silmek için tekrar doğmak ve zorlukları göğüslemek şarttır. Acımasız bedensel bitkinlikler, uzun ve ıstıraplı hastalıklar, çılgınlıklar hep bu durumun gerekleridir.

*
* *

YÜKSEK yeteneklerin kötüye kullanımının, kibirin ve bencilliğin telâfi-si, ancak, biçimsiz ve sık sık hastalanan bedenler ile, eksik organizmalar içinde doğmakla mümkün olmaktadır. Varlık bu gelişip geçici özveriyi göstermektedir, çünkü ona göre bu, saygınlığa kavuşmanın ücreti ve alçak gönüllülüğe ulaşmanın tek yoludur; çeşitli becerilerinden, mutluluğunu sağlayacak nitelikteki bilgilerinden geçici olarak kendini yoksun bırakmaya, yetersiz organlarla donatılmış güçsüz bir bedenin içinde yaşamaya, alaya veya acımaya konu olacak bir nesne hâline gelmeye razı olmaktadır.

Ahmaklara, sakatlara ve delilere karşı saygılı olalım. *Istırapı bir nimet sayalım. O etten - kemikten mezarların içinde, bir an bile gözünü kırpmadan zorlukları göğüsleyen bir ruh varlığı vardır; bu varlık, özü bakımından, zavallılığının ve iğrençliğinin farkındadır. Aşırılıklarımızla bu insanların kaderlerini hak eder duruma düşmekten sakınelim. Ama gelişmiş yeteneklerini, yani alçak gönüllü bir hayat yaşamak üzere bir süre için terk ettiği şu ışıltılı yeteneklerini, ruh, ölüm sonrasında olanca haşmetiyle tekrar elde etmektedir. Zira bunlar onun öz malıdır ve öz çabalarıyla elde ettiği yeteneklerin bir zerresi bile kaybolmamaktadır. Bu yeteneklerden ayrı olarak bedenli hayatı sırasında özveri yoluyla edindiği yeni niteliklere ve erdemlere de, yani öte âlemden kendisini ışıktan bir taç gibi süsleyecek olan nitelik ve erdemlere de sahip olmaktadır.*

Böylece herkes, kendi ettiğinin bedelini ödemekte ve kendi kendini islah etmektedir. Suç teşkil eden düşünceler ve arzular, akışkanlar âleminde bir karşı - tepki yaratmaktadır; ama, beden içinde işlenen suç-

ların bedeli yine beden içinde ödenmektedir. Tüm yaşamlarımız birbirleriyle ilintilidirler; iyilik ve kötülük, zamanlar içinde yankılar uyandırmaktadır. Gerçi dalavereciler ve kötüler, ömürlerini bolluk ve refah içinde tamamlıyorlarmış gibi görünmektedir, ama şunu iyi bilelim ki, adaleti uygulama saati gelince, başkalarına çektiydikleri tüm ıstıraplar yağmur gibi kendi üzerlerine yağmaktadır.

*

* *

EY insanoğlu, tevekkülü elden bırakma ve kimsenin kaçınamayacağı şu iyi sonuçlu güç sınavlara, yani kirlelerini silerek sana daha iyi bir gelecek sağlayacak olan sınavlara katlan. Hani, kızgın güneşin kavuruculuğuna, kara yelin ısırcılığına aldırış etmeden pulluğunun ardı sıra adım adım ilerleyen; pulluğunun demir dişleriyle yarıdığı toprağı alın teriyle sulayan köylü vardır ya, işte ona benzemeye çalış; mutluluğun en güzeli, onun eline, şu anda sürdüğü topraktan yarın altın sarısı başakları devşirdiği zaman geçecektir.

Seni maddenin boyunduruğı altına sokacak ve gelecekteki hayatların sırasında üzerine gülle gibi çökecek olan eğilimlerden, zafırlardan kendini esirge. İyi ve erdemli ol ki, kötülüğün korkunç dişlilerine kendini kaptırmayasın ve de feci sonuçlara maruz kalmayasın. Alçaltıcı zevklerden, geçimsizlikten ve kalabalıkların anlamsız çalkantılarından uzak dur. Bilgeliği ve iç huzurunu kısır tartışmalarda, rekabette, şan - şöret ve mal hırsında değil, çalışmada ve yardım severlikte, tek başına tefekkürde, kendi öz şuurun ile doğa arasındaki içli dışlı etütte, yani doğa denen ve Tanrı'nın imzasını taşıyan şu hayranlık uyandırıcı eserin etüdünde bulabilirsin.

ALLAHIM İÇİN

Dr. Bedri RUFSELMAN

İçimde bir susuzluk var!...

Bu susuzluk bir hasret, bir özleyiş, bir aşk, bir ateş oldu ve bu ateşin her alevi, sonsuz bir varlık ummanı içinden bir niyaz, bir istimdat, bir teslimiyet hâlinde yükseldi...

Bu sonsuz varlık ummanında dünyalar, âlemler, kâinatlar ve kâinatlar... nâmütenahi kâinatlar var!...

Bu gün, yarın, gelecek bir gün, ebediyet... ve ilelebetliğin sonu gelmeyen ve gelmeyecek olan ebetleri var!...

Varlıklar, kudretler, kudretlerin kudretleri olan kudretler... ve gene, kudretlerden daha kudretli kudretler var!...

İşte buraya gelince varlığım, büyük bir idrak sahasından kanatlanarak, önümde perde perde açılan meçhul ve sırlarla dolu aydınlıkların her birinde binlerce mana saklı ruhnevaz titreyişleri arasında yükseliyor. Ve ruhuma çarpan her ihtizaz, ondan kopardığı bir parçayı, bütün bir varlık ve yoksuk ummanının Tek Sahibi ve Yaraticısı olan Tanrı yolunun kahraman yolcularına armağan ederken bu armağanı diğer kudretli yükseliş vasıtalarının yanında, kendilerine küçük bir basamak yaparak, Rabbe doğru yükselmek bahtiyarlığına eren mesul varlıkların sevinç ve saadet haykırışları, Allah'ın daha nurlu, daha aydınlık, daha tarifi imkânsız güzellik, saadet ve ihtişamlarla dolu yollarını ruhumda, sonsuz ufuklar arkasından gelen ufuklar hâlinde açmaktadır. Ve işte o zaman ben, Allah'a tam bir teslimiyeti ifade eden yaklaşıma hissini, o anda yükseldiğini idrak ettiğim varlığımın küçüklüğünü ve hiçliğini bana duyuran tatlı kucağında, kendimi kaybediyorum.

Ey bu nâmütenahi kâinatları Yaratan!...

Ey bu ilelebetliğin sonu gelmeyen ebetlerini Vareden!...

Ve ey bütün bu, zaman ve mekân sonsuzluklarıyla ve ilelebetliğin ebetleriyle boy ölçüşen varlıkların, kudretlerinin ve bu kudretlerden daha üstün kudretli olan sonsuz kudretlerin Yaraticısı Ulu Tanrım!...

Seni anlayamıyorum ve asla anlayamayacağım... Fakat senin İlâhî İsmi'nin karanlığında, içimin yandığını duyarken, bu yangının zamanı ve mesafeleri aşan kâinat âlemleri avucunun içinde tuttuğu varlığımın her zerresini, istikameti, yeri ve vâkıfı mevcut olmayan, ama mevcut olmayanı da Vareden Sana doğru bir hasret, bir istem, bir aşk, bir niyaz ve yalvarış hâlinde yükseliyor... Allahım, onları lütfen ka-

"Davanın azameti karşısında, ancak Cenab-ı Hakk'ın ve hakikî dost-larımın himayesine i'timat ederek yola çıktım..."

"İnsanları birleştirmek ve onları birbirine yaklaştırmak ve elbirliği ile Allah'a doğru sevk etmek için lâzım gelen tedbirleri almaya karar verdim. Tanrı'ya hamd ederim ki, bu yolda büyük bir inkışaf vaki oldu."

"Ya Rabbi, bizi büyük ihsanlara gark ettiğin için, Sana hamd ederim. Bizi Yüksek Varlıklar'ın yardımından uzak bırakma, bize yürüdüğümüz bu yolda kolaylıklar ihsan et!"

Ey Ulu Sahip!... Özlediğim kadar duymadığım ve dolamadığım Varlığın'ın ruhumdaki ateşi ile bahtiyarım... Ebedî olan bu ateşi, her an daha kızgın eyle ki bahtiyarlığım artsın ve son bulmasın... Ve sana olan ebedî aşkı, hasretim ve ebedî niyazım ve istimdadım; bütün beşerî hüviyetini sonsuz bir ezelde terk ederek, sonsuz ebetlerin kucagında dinlenebilecek bir tâkatin eşğine ulaşsın!...

Ey Allahım!... Küçük varlığımı bir kâinata bedel kılan Senin Mutlak Kudretin karşısında ben bir hiç oldum. Ve bu hiçliğimden duyduğum bahtiyarlık kâinattan üstün saadetlerle varlığımı doldurdu. Sana nasıl hamd edeyim?... Ve beni gark ettiğin artsız arasız bahşayışlerinin yükseltici kollarında büyüyen varlığımın, Sana olan şükranını hangi aciz dilimle ifa eyleyeyim?...

Borcumu ödeyebilmek için, fakat emrinde olan bütün varlığımı ve hiçliğimi, Senin İraden'e, Senin İllâhî Muradın'a teslim etmenin cavidânî hazlarını ve saadetleri-ni biraz daha fazla teneffüs edebilmek için, ebediyen ahdettiğim bu teslimiyetimin artışı son bulmasın ya Rabbi...

Ey Büyük Tanrım!... İçindeki susuzluğun, hasretin, özleyişin, aşkın ve ateşin, kâinatlar değerindeki saadetsizlere beni ulaştırmana yol açan bu ezeli ve ebedî teslimiyetimi-zin bendeki idrakini lütfen arttır. Ve varlığımın ebediyeti boyunca, İllâhî Emirle-rin'in tatbikatına memur, bütün yarattığın varlıklara karşı faal, fedakâr, feragat-li, müşfik, merhametli, faziletli bir kulun olmak hususunda vermiş olduğum kararı des-tekteyici yardımları ve sebepleri halk ederek, beni küçük bir hizmetçin olmak bah-tiyarlığından bir an ayırma...

Ey Yaradanım!... Bütün varlıklara ve insanlara aynı derecede ihsan buyur-duğun bu yüksek kadere, onların da yegân yegân duyabilmeleri için, kendilerine kudretler, yardımlar ve yardımcılar nasip et. Ve dünyanın ağarmayan karanlık gecelerinde, İllâhî İhtişamın'ın belki en küçük birer tecelligâhı olan kâinatların, varlıkların ve kudretlerin coşkun seller hâlindeki nurlarından habersizce, dalmış bulunduğu derin gaf-let uykusundan, beşeriyeti uyandırmaya muktedir, Yüksek Varlıkların'ı lütfen va-zifelendir ve insanlara er geç mukadder olan bu büyük saadeti, bir an evvel duymak bah-tiyarlığını bağışla. Sana yalvarırım Allahım.

Doğum-Ölüm Çemberinin Mekanizması

* Selman GERÇEKSEVER *

DOĞUŞ (enkarnasyon), kelime anlamı olarak "dünyaya gelmek", "ete girmek" demektir. Burada, dünyaya gelen kuşkusuz ruhtur. Ruh, dünyaya gelmeden önce neredeydi? Başka bir dünyada. Ama bu dünya üzerinde yaşadığımızı benzeyen dünyalardan biri değil, ruh dünyasından, yani ruhun ana vatanı diyebileceğimiz spatyomdan ya da dinsel bir ifadeyle ahiretten. (Dar-ı Beka'dan)

Bu, kuşkusuz olayın kabaca ifadesi. Yukarıdaki cümlelerimizi yeniden ele alarak, bildiğimiz kadarıyla, olayı daha düzgün ifade etmeye çalışalım:

Doğuş (enkarnasyon) her ne kadar kelime anlamı olarak "dünyaya gelmek", "ete girmek" ise de, aslında dünyaya gelen ruh değildir. Hele ete giren hiç değildir. Ruh denen varlık bir bedeni canlandırmak, onun vasıtasıyla belirli tecrübeler yapmak için, bildiğimiz anlamda bulunduğu yerden kalkıp gelerek bir gezegendeki, söz gelişi yeni doğacak bir bebeğin bedenine girmez. O bedeni canlandırmak için bulunduğu yerden ayrılması söz konusu değildir. O, uzaktan kumanda edilen cihazlar örneğine benzer şekilde ihti-

yacı olan bedenle bağlantı kurar. Bu bağlantı da hiç bir zaman direkt bir bağlantı olmayıp, endirekt bir bağlantıdır. Yani ruh denen varlıkla beden arasında ara vasıtalar, ara ortamlar vardır.

Bu ara vasıtaların hepsine birden PİRİSPİRİ denir. Perispiri, bedenden ruha doğru gittikçe incelen (seyyâlleşip, süptilleşen) bir yapıdadır. Perispirisini oluştur-

mak, ruh denen varlığın henüz bilmediğimiz bir yeteneğidir. Bu şekilde konuyu kabaca ortaya koyduktan sonra, ruh-beden ilişkisini daha sonraki satırlarımıza bira-

"Ruh varlığı, beden dediğimiz madî yapıyı, belirli bir hayat plânına göre, İlahî İrade Yasaları'nın imkân ve rahmetinden yararlanarak bir ömür boyu kullanır. Beden işe yaramaz hâle gelince, ya da varlığın işi bitince, onu bırakır ve ihtiyacına göre yeni bir plânla başka bir bedeni kullanır."

karak, bir bedensiz varlığın doğum (enkarnasyon) öncesi durumunu bir gözden geçirelim. Bu şekilde varlığı doğum öncesinden alarak; doğuşa hazırlık, ruh-beden ilişkisi, (çok kısa olarak) hayat, ölümü ve tekrardoğuşunu birlikte gözden geçirmiş olacağız.

DOĞUŞA HAZIRLIK:

BEDENSİZ varlık bir önceki hayatından sonraki spatyom döneminde; teşevvüş, kendiliğinden tahayyül (oto-

matik imajinasyon), şuurlu tahayyül ve varlığın durumuna göre değişik merhaleler atlattıktan sonra tekrar bedenlenme gereğini ruhsal evrim düzeyine ve yeni hayat plânına göre duyar veya buna ikna edilir. Bu son cümlemizi, içinde bulunan bazı sözcüklerin üzerinde durarak biraz açalım:

Varlığın bedenlenmesini gerekli kılan faktörlerden bir tanesi onun "ruhsal evrim düzeyidir." Spatyomda bulunan varlıkların ruhsal evrim düzeyleri, yeni hayatlarını şu ya da bu şekilde düzenlerlerken önemli bir etimendir. Örneğin, çok gelişmiş bir varlık küçücük bir noksanını tamamlamak (ve sonunda kendi ufkunun aydınlığını biraz daha genişletmek amacıyla) dünya şartlarına ve ölçülerine göre hiç de cazip olmayan bir hayat, dolayısıyla ona göre bir bedeni tercih edebilir. Ya da adam öldürmenin ne demek olduğunu hayatlar boyunca öğrenmemiş bir varlık, çok zeki bir katil olarak, daha doğrusu böyle bir hayat plânı ile doğabilir. Veya dünya mektebinden alacağı her şeyi almış, mezun olmuş bir varlık, büyük bir fedakârlıkla tekrardan dünyaya dönerek öğretmenlik ve önderlik görevini yüklenebilir. Bu nedenle varlığın doğuşa hazırlanmasında ruhsal evrim düzeyi önemli bir faktör olarak karşımızda bulunmaktadır.

Yeni bir doğuşa hazırlık aşamasında, bedensiz varlık kendisine yeni bir hayat plânı yapmak durumundadır. Bunun ve dolayısıyla yeniden doğmanın gereğini bedensiz varlık ya kendiliğinden duyar, ya da buna ikna edilir. Her iki durumun örneğini de H. Wambach'ın çalışmalarında buluyoruz.

Araştırmacının ipnoz altındaki süjelelerinden aldığı ifadelerden, doğmak istemeyip de, ikna edilerek dünyada doğmaya razı edi-

Dünyaya doyana dek, tekrar tekrar doğacaksın, bebeğim...

lenlere örnekler:

1 - "...Doğmayı istemiyordum, ama rehber, insanlığın gerçekleri daha saf görmelerine yardım edebileceğimi söyleyerek beni ikna etti."

2 - "... Beni hayli cesaretlendiren birçok rehberden yardım aldım. Tekrar yaşamak düşüncesi beni korkutuyordu..."

3 - "... Doğmam gerekiyordu, ama bunu hiç istemiyordum."

Doğmayı kendiliğinden benimsemiş ve razı olmuş bedensiz varlıklara örnekler:

1 - "... Yeniden yaşamalıydım, bu bir vazifeydi..."

2 - "...Bir kadın olarak doğmayı zorla kabul etmedim, kendim öyle doğmak istedim."

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

3 - "... Birçok varlıklar arasından (cenin hâlindeki bedeni kastederek) onu seçtim. Lâkin kararımı kolaylaştıran şey, kendileriyle birlikte yaşamak zorunda olduğum kimseleri tanımam oldu. Bu hayatı seve seve bekliyordum...." (Daha değişik örnekler için bakınız: "Doğmadan Önceki Hayatımız", Dr. H. Wambach, Ruh ve Madde Yayınları.)

BELİRLİ bir spatyom yaşamından sonra, yeniden doğmayı gerek ikna edilerek kabul eden, gerekse buna kendi rızasıyla karar veren bir bedensiz, önündeki hayat için yeni bir HAYAT PLÂNI hazırlar. Genellikle rehber varlıkların gözetim ve yardımlarıyla hazırlanan yeni hayat plânı üç ana faktörden oluşur:

- 1 - Karmik faktör.
- 2 - Vazife faktörü.
- 3 - Yöresel faktör.

Eski hayatlardan getirdiği tortu, belirli bilgisizliklerinin giderilmesi ihtiyacı ile eski hayatlarla hazırlanmış olanak ve yeteneklerin bir kısmının (daha doğrusu bu hayat plânına uygun olanları) yeni hayata aktarılması gibi hususlar KARMİK FAKTÖR'ü oluşturur.

VAZİFE FAKTÖRÜ daha değişiktir: Yaradan'ın tesiri ve amacını, kuşkusuz bilemiyoruz. Ama O'nun yarattığı maddesel ortamlarda uygulama yapmak mukadderinde olan zeki varlıklar olarak, daha doğrusu İlahî Murad'ın oluşmasında çalışan, ya da çalıştırılan kozmik işçiler olarak, Yaradan'ın Müteal Gayesi içinde vazife almış bulunuyoruz. Bu hususlardan oluşan vazife faktörü de, yeni hayat plânının önemli bir ögesini oluşturur.

Nihayet, Karmik ve Vazife Faktörleri' ile oluşan hususların nerede ve ne zaman uygulanacağı (yani ana-baba, ülke, ırk, din seçimi gibi) yer ve zaman durumları da YÖRESEL FAKTÖR'ü oluşturur.

Yeni yaşamındaki kaderinin ana hatları bu şekilde büyük ölçüde kendi elleriyle hazırladığı hayat plânı ile oluşmasından sonra bedensiz varlık, artık kendini spatyoma yabancı hissetmeye başlar. Hayat plânının hazırlanışından sonra geçen süre "spatyom hayatının son demleri"dir. Artık spatyomda ölünecek, dünyada doğulacaktır. Varlık şuurlu projektörünü (%25'i kadar) bir ömür boyu dünyadaki fizik bedeni üzerinde tutacaktır. Bu aşamada bedensizler, spatyomun belirli bir bölgesinde, bu işle görevli rehberlerin gözetiminde dünyaya inme hazırlıkları içine girerler:

Bu cümleden olmak üzere kendilerini küçük çocuklar gibi görmeye, öyle hissetmeye başlarlar. Yeni anneleriyle olan bağlantıları (özellikle annenin rüyalarında) git gide artar. Cenine giriş-çıkış denemeleri yapılır. Bu konuyla ilgili olarak H. Wambach'ın denemelerinde bedene (cenine) bağlanma konusunda tam bir esneklik, ya da serbestiyet olduğu görülmüştür. Örneğin, 750 olayın analizinden %89'u gebeliğin altıncı ayından önce bağlantı kurmaya başlamışlardır. (Örnekler için bakınız: "Doğmadan Önceki Hayatımız", H. Wambach, Ruh ve Madde Yayınları.) Yüzdeleri çok az olsa da, doğmakta olan bebeğe en son anda bağlanan varlıklarla ilgili örnekler de yok değildir. Bu şekilde, varlığı dünyaya indirdikten sonra, yazımızın giriş satırlarına dönerek, ruh denen varlığın bedeni ile olan ilişkisini biraz daha ayrıntılı olarak ele alalım:

(Devam edecek)

TEKRARDOĞUŞ

Türünden Olaylara İlişkin

Bazı Sorular

Prof. IAN STEVENSON'dan Çeviren: Cüneyt KURDOĞLU

(Geçen sayıdan devam)

Dünya nüfusundaki yeni artış devam ederse, bu tekrardoğuş için güçlükler getirebilir, fakat bu güçlük bize henüz ulaşmadı. İnsanın ortaya çıkışından beri, dünya üzerinde yaşamış insanların sayılarıyla ilgili yalnızca kaba tahminlere sahibiz. Bunların hepsi çeşitli türden, insanlığın başlangıcının tarihiyle ilgili tahminlere dayanmaktadır. Bunun için 600.000 ile 1.600.000 yıl öncesini ve eski zamanlardaki nüfus artış oranları arasındaki herhangi bir sayıyı seçebilirsiniz. (Son birkaç yüzyıl süresindeki nüfus artışı için daha güvenilir sayılara sahibiz.) Dünya üzerinde yaşamış insanların sayısının inanılabilir tahminleri 69 milyar (Keyfitz 1966) ile 96 milyar (Wellemeier 1962) arasında değişmektedir. Bu gün dünyanın nüfusu 4 milyar kadardır. Bu nedenle, ortalama olarak tümü 80 milyar olan insan yaşamı var sayarsak, her bir insan ruhu ortalama (uygun bir deyim kullanırsak) 20 defa tekrardoğuş fırsatına sahip olmuş olabilir.

Bu bir önceki tahmin, kaba olmasına rağmen, ölüm ve tekrardoğuş arasındaki sürenin, insanlığın var oluşu boyunca aynı kaldığı biçiminde doğrulanmamış bir var sayımda da bulunmaktadır. Fakat, belki de yaşamlar arasındaki süre, şimdi olduğundan daha uzundu. Böyle bir dönemde dünya yaşamları arasında ruhlar belirli bir durumda (bu durum her ne ise) kalacaklardı ve çok az ruh tekrar doğacaktı. Geçen yüzyıllarda, şimdi daha çok ruhun doğabilmesi için şartlar değişmiş olabilir ve az sayıda ruh tekrar doğmamış olarak kalmaktadır. Bu yolla, istersek, daha önceleri olduğundan çok daha hızlı bir biçimde, şimdi belirli sayıdaki ruhların tekrar doğduğunu düşünebiliriz.

Fakat, bu düşünceler bile ihtimalleri tüketmemektedir. En azından insan ruhlarının evrimleştiğini ve insanın altındaki hayvanlardan insan bedenlerine doğru "ilerlemiş" olduğunu düşünebiliriz. Fakat, bununla bile bu var sayımı direkt destekleyecek kanıtlara sahip değiliz. Ve sonunda ki, burada bilim kurguya yaklaşıyoruz, insan ruhları diğer güneş sistemlerinden gezegenimize "göç etmiş" de olabilir.

Tekrardoğuşla ilgili nüfus eğilimlerine geçtikten sonra, erkeğin kadına göre doğum oranının, savaşlar esnasında ve bazı savaşlardan sonra artmış bulunduğu gerçeğinden de bahsedilebilir. Böyle artışlara Amerikan İç Savaşı sırasında Massachusetts'-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

de, 1866 Avusturya - Prusya Savaşı'ndan sonra Almanya'da (Prinzling, 1906), I. Dünya Savaşı'ndan sonra İngiltere'de (Martin, 1943) ve II. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında birkaç müttefik ülkede rastlıyoruz (Mac Mahon ve Pugh; Martin 1943; Myers 1949). Bu sayılar, savaş sırasında ölen insanların artan sayısını telâfi etmede, doğanın yeteneğini işaret ediyor olarak yorumlanmıştır. Tekrardoğuş kavramı, kadınlardan çok erkeklerin öldüğü savaşlardan sonra, daha çok sayıda erkek şahsiyetlerin tekrardoğuşu araması yoluyla böyle bir sürecin nasıl çalışabileceğinin bir açıklamasını sağlamaktadır. Bununla beraber, bu yorumu hemen benimsemeyelim; diğerleri de uygun olabilir. Gecikmiş evlilikler, ilk doğan çocukların (bunların arasında daha yüksek erkek / kadın oranı vardır) yüksek sayıda tekrür oranı (savaş sırası ve savaştan sonra), bu verileri açıklayabilir. (Mac Mahon ve Pugh, 1954; Martin 1943; Teitelbaum 1970.)

Hecker (1846) büyük kara veba salgınından sonra, özellikle çok sayıda artan doğumların meydana gelişini kaydetmiştir. Bu salgın 1347 ve 1350 yılları arasında Batı Avrupa'da yaşayanların yaklaşık dörtte birini öldürmüştü. Hecker şöyle söylüyor: "Kara Veba'nın sona ermesinden sonra, kadınlarda doğurganlık her tarafta olağanüstüydü. Başlangıçından itibaren, her yok edici salgın hastalık, genel organik yaşam yönünde daha yüksek bir gücün hakimiyetini de beraberinde getiriyor. Evlilikler istisnasız daha çok sayıdaydı, ikiz ve üçüz doğumlar eskiden olduğundan daha sıkı..."

4 - *Bir yaşamdaki davranışlarla ve bir sonraki yaşamın şartları arasında bir nedensel bağ olmadan tekrardoğuş meydana gelebilir mi?*

Bu türden sorular genellikle Hinduizm ve Budizm öğretilerinde açıklanan karma kavramı hakkındaki bilgi ve var sayımlardan kaynaklanıyor. Karma sözcüğü, bir yaşamın var sayıldığı gibi, nedensel olarak bir diğeri ile bağlantısı olduğu çeşitli farklı etkenleri içermektedir. Fakat en iyi bilinen etken, bir yaşamdaki kötü davranışlar için, elverişsiz sosyal, ekonomik ve diğer kişisel şartlar biçiminde, kötü davranışları hemen izlemese bile, bir başka yaşamda cezalandırılmaya neden olan ahlâkı bir "yasa"dır. Doktrin eşit biçimde, yararlı davranışların bir başka yaşamda daha iyi şartlara yol açtığını var saymaktadır. Bu noktaya kadar tetkik ettiğim olaylarla ilgili materyalde, cezalandırıcı karma fikrini destekleyici çok az kanıt bulduğumu söyleyebilirim. Kötü davranışların hesabı, işlendikleri bu yaşamdan sonra pek çok diğer yaşamlara dek halledilemiyorsa, bu durumda cezalandırıcı karma kavramı reddedilemez ve belki de deneysel kanıtlar elde etme ihtimali de yoktur. Bununla birlikte daha fazla verilerin gelişmesini bir yana bırakırsak, şimdiye kadar mevcut olayların kanıtlarında, cezalandırıcı karma kavramı için destekleyici verilerin yokluğu, bütün talihsizliklerini bir önceki yaşamdan gelen karmanın faaliyetine bağlayan bu kişilerin hayallerine karşı bir engel sağlamalıdır.

Bununla birlikte buradaki sorunumuz, karmanın meydana gelip gelmediği değil, bir kişinin az ya da çok Hindu - Budist karma fikrine benzer bir kavrama sahip olmadan tekrardoğuşa inanabilip inanamayacağıdır. Güney Doğu Asya halkının karma fikrini tekrardoğuş fikrine bağlamış olmaları, başkalarının da öyle yapması gerektiği anlamına gelmez. Gerçekten başka diğer kültürlerin üyelerinin, Güney Doğu Asya'daki halklar kadar güçlü bir biçimde, karma veya buna yakın bir kavram olmaksızın, tekrardoğuşa inandıklarını keşfediyoruz. Gerçekten, dört ayrı tekrardoğuş kavramı ayırt edebiliriz. Bildiğim kadarıyla birçok kavramlar da olabilir, fakat bunlar bana daha belirgin ve önemli görünüyor. Bunları özetlemeye çalışarak, belirli bir kavramla teşhis ettiğim bir kültürün her üyesinin, muhakkak benim tanımlarımı kabul edeceği uyarısından sakınmaya istekliyim. Doğal olarak bazı kişiler, toplumlarının genelde kabul edilen inançlarından ayrılırlar. Meydana gelebilecek çeşitli kavramlara haksızlık etmeden, her büyük kavrama, onu adlandıracak kısa bir başlık vereceğim:

A - Daha sonraki yaşamların şartlarını etkileyen, daha önceki yaşamlardaki ahlâksal davranışlar.

Bu, Hinduizm ve Budizm'de bulunan, bir yaşamdaki ahlâksal davranışların daha sonraki yaşamlardaki şartları etkileyen karma inancıdır. İstekler ve arzuların daha sonraki yaşamlar üzerinde az veya hiç etkisi yoktur. Yaşamın amacı, kaçınılmaz biçimde, kişiyi dünyada tekrardoğuşa çeken bütün arzulardan, kişinin kendisini kurtararak dünyadaki bu yaşama son vermesidir. Kişi, en sonunda böyle arzuları yok etmeli ve Nirvana'ya ulaşarak, "tekrardoğuş tekerleğinden kurtulmalıdır". Bu inanc, temelde yaşamı inkâr edicidir. Hindular ve Budistler, çoğu kez, ölmekten çok tekrar doğmaktan korkarlar. Dünyasal yaşamı, kaçınılmaz olarak, ıstırapla dolu ve temelde arzu edilmeyen bir şey sayarlar.

B - Sonraki yaşamlardaki şartları etkilemeyen, fakat en sonunda son bir yargılama için toplanan ahlâksal davranışlar.

Bu inanç, yürürlükteki İslâmdan ayrılmalarına rağmen, İslâm kökenli bir dinin üyeleri olan, Aleviler (Türkiye'deki) ve Dürziler (Lübnan ve Suriye'deki) tarafından kabul edilmektedir. Bu görüşe göre, Allah bir ruhu gelişmesi için, çok sayıda fırsatları tecrübe edebilsin diye, birbirini izleyen tekrardoğuşlarla farklı durumlara gönderir. Ruh, Allah'ın yönlendirdiği yaşam duraklarında, davranışlarını islâh etmeye çalışarak gelişir. Allah, bir kişiyi bir önceki yaşamındaki günahları veya erdemleri için ne cezalandırır, ne de ödüllendirir. Aynı zamanda, kişinin bütün yaşamları boyunca işlediği davranışların hesabı, sonuçlarına göre, ebediyen Cennet'e veya Cehennem'e gönderileceği Kıyamet Günü'nde görülür. Arzuların, bir diğer yaşamın şartları üzerinde bir etkisi yoktur. Yalnızca Allah'ın İradesi, belirli bir ruhun evrimi için bundan sonra neyin en iyi olacağını belirler (emreder). Bu düşünce dünyasal yaşamı olumlu düşünmek demektir. Hinduizm'in ve Budizm'in öğrettiği gibi, yaşamdan kaçınılmamalı veya yaşam terk edilmemelidir. Ne de yaşam, ruhun gelişimine yol açmayan duyusal zevkler içinde

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

boşa harcanmamalıdır, çünkü sonunda hesap günü gelecektir.

Bir önceki bilgiler, Dürzî ve Aleviler'in tekrardoğuş kavramlarının, sadece uzak-tan ve belirsiz bir cezalandırma veya ödüllendirmenin, kişinin ıslahı için teşvik edici bir şey sağladığını öne sürmektedir. Fakat bu, haksız bir biçimde insanların iyi olmaları gerektiğini ihmal etmektedir. Bu arzu, çoğumuzda zayıf bir biçimde hissedilir. Bir Dürzî bana, özetle şunu söyledi: "Pişmanlık bizim tek cezamızdır."

C - *Ahlâksal davranışlara dayanan nedensel bağıntılar veya nihai yargılanma olmadan birbiri ardınca meydana gelen dünyasal yaşamlar.*

Tekrardoğuşa inanan Batı Afrika halkları, dünyasal yaşamı arzu edilir ve dünya yaşamları arasındaki süreyi de nahoş saymaktadırlar (Parrinder, 1954, 1956). Bir yaşamdan diğer yaşama olan evrim kavramına ve de bir yaşamdaki ahlâksal davranışlarla, bir diğerinin şartları arasındaki nedensel ilişkiye sahip değillerdir. Bununla beraber, Batı Afrikalılar bir başka dünyasal yaşamda değil, ruhlar dünyasında günahlarının cezalandırılacağına ve erdemli davranışlarının ödüllendirileceğine inanıyorlar.

Batı Afrika'daki tekrardoğuş türündeki olayların kişisel tecrübelerine henüz sahip değilim. Tekrardoğuşa olan inançları hakkında, Batı Afrika halkları arasında bir araştırma yapma fırsatına da sahip olmadım. Farklı kabileler arasında değişiklikler de olmaktadır (Deschamp 1970; Uchendu 1964; Zahan 1965). Bununla birlikte, dünyada tekrardoğuşa olan inancın, arzu edilir bir şey olarak yaygın olduğu görülmektedir. Parrinder (1954 - 1956) Nijerya'da buna değinmiştir. Thomas, daha Batıda ve Afrika'nın diğer yerlerinde de, tekrardoğuşa olan inançlarla ilgili sistematik araştırmalar yapmıştır. Sorularına cevap verenlerin % 89'u, öte âlemdaki kişilerin tekrardoğuşu "arzu" ettiklerini düşündüklerini söylediler. Bu, tekrardoğuşun zorunlu olduğunu, bir tercih olmadığını söyleyen % 73 oranındaki kişilerin ifade ettiği inanca uymamaktadır.

Malinowski (1954), ahlâkı davranışlara dayalı bir yaşam ve bir diğeri arasındaki hiç bir ilişkiyi içermeyen, Trobriand Adası Yerlileri'nin tekrardoğuş inançlarını tarif etmiştir.

D - *İradî seçimi içeren arzuların, birbirini takip eden yaşamlardaki koşulları etkilemesi.*

Platon bu kavramı bazı ayrıntılarıyla "Cumhuriyet" (Republic) adlı eserinde açıklamıştır. Ruhların, ilerdeki yaşamlarının şartlarını nasıl seçtiğini Er'in anlatımıyla (318 - 325 sayfa) tasvir etmiştir. Öte âleme intikal eden ruhlar kötü davranışları için cezalandırılır, erdemli davranışları için ödüllendirilir. Fakat, tekrar doğmaya hazır olduklarında, ilerdeki yaşamlarının şartlarını seçerler. Önceki yaşamlarından ne bilgelik edinmişlerse, ölümden ve tekrardoğmadan önceki ara var oluş durumunda hangi cezalara katlanmışlarsa, bunlar onlara bir sonraki doğuş için bir yaşam seçmelerine rehberlik eder. Er'e göre, "felsefeyle değil de, alışkanlıklarla erdemli davranışlara katılan" kişiler, "zorluklarla disipline edilmemiş olmalarından ötürü" aptalca tercih yapmışlardır (323 - 324. sayfa). Buna karşıt olarak, zorluklara katlanmış ve diğer kişilerin sıkıntıları-

nı görmüş kişiler, tercihlerini yapmak için acele etmiyorlardı... Tercih, çoğunlukla bir önceki yaşamlarında alışmış oldukları şeylerle belirleniyordu (324. sayfa). Platon Er'in sözlerini naklederek, Odysseus'un tercihinin nedenlerini tarif etmeye devam eder: "Öyle rast geldi ki, Odysseus'un ruhu bütün yaşamlarının sonuncusunu seçmek için ortaya çıktı. Daha önceki çabalarını hatırlamış ve ihtiraslarından vaz geçmişti.

(Devam edecek)

Georges Barbarin
BÜYÜK
SFENKS'İN
SIRRI

ÇIKTI!

Büyük Sfenks şuurlu şuursuz her dereceden insanın ilgisini çekmiş, ürküntü hissiyle birlikte bir hürmet duygusu uyandırmıştır.

Fiyatı: 1200 TL.

Ruh ve Madde Yayınları

Çocuklara Öyküler

Sunan: Yavuz KESKİN

General ve Çocuk

19... yıllarındaydı. Düşmana göğüs germek üzere cepheye hareket eden büyük bir askerî birlik "....." kasabası civarında mola vermişti. Bir gece kalıp ertesi sabah tekrar yola çıkacaklardı. Kasaba halkı yiğit Mehmetçikler'e hizmet edebilmek için birbirleriyle yarış ediyorlardı. Güğüm güğüm ayanlar, somun somun ekmekler, tepsi tepsi börekler... Herkes evindekini ortaya sermişti.

Bir grup ihtiyar da, birliğin komutanı olan genç generali evlerine davet etmişlerdi. Temiz yüzlü güleç general, bu yakın ilgiden çok memnun olmuş ve daveti kabul etmişti. Bir eve girilmiş ve general baş köşeye oturtulmuştu. Şuradan buradan sohbet ediliyordu.

Bir ara komutanın gözü, bir köşede oturmakta olan küçük bir çocuğa takıldı. Göz göze geldiler. Çünkü o anda küçük de, hayranlık dolu bakışlarla generali süzüyordu. Sonra birden kitabına eğildi ve büyük bir dikkatle çalışmaya koyuldu. Böyle çalışkan bir çocuğu görüp de onunla ilgilenmemek mümkün müydü? General de kayıtsız kalamadı ve çocuğun babasına:

— Oğlunuz çok çalışkan galiba?

— Evet komutanım. Çok çalışkandır. Hele annesini ve beni nasıl sevdiğini bir bilseniz!

Bu cevap üzerine general yerinden kalktı ve çocuğu kucaklayıverdi.

— Adın ne senin, yavrum?

— Mehmet.

— Aferin Mehmet. Anneni, babanı hep böyle sev. Durmadan çalış. Büyüyünce sen iyi bir insan olacaksın. Çünkü, anneye ve babaya karşı duyulan sevgi, vatan ve insanlığa karşı duyulan sevginin ilk adımıdır.

Bir müddet sonra bütün kasaba uykuya dalmıştı bile. Sabaha karşı horoz sesleriyle birlikte, yiğit Mehmetçikler yola koyuldular. Kasaba halkının hayır duaları arasında yürüyüşe geçtiler. Küçük Mehmet de uğurlayıcılar arasındaydı. Generalin sözleri hâlâ kulaklarında çınlıyordu. Çok sevmişti büyük askeri. Ondan ayrıldığı için de gözleri bulgulu bulguluydular.

Mehmet, bütün hayatı boyunca o anı unutamadı ve durmadan çalıştı. Sonunda...
... hem vatanına, hem de insanlığa büyük hizmetlerde bulundu.

Ağabeylik

Deeh! Arabacının kamçısıyla birlikte posta arabası yerinden fırladı ve büyük bir gürültüyle Paris yoluna koyuldu.

Arabanın bir köşesinde küçük bir çocuk oturuyordu. Elbiseleri çok eskiydi. Acı kış rüzgârı ortalığı kasıp kavuruyordu. Soğuktan küçük çocuğun vücudu tir tir titriyordu.

Arabanın arkasından da, görünüşünden asil ruhlu ve zeki olduğu anlaşılan bir delikanlı yürüyordu. Araba iyice hızlanınca, delikanlı da olanca kuvvetiyle koşmaya başladı. Havanın soğukluğuna rağmen alından ter damlıyordu. Atlar yavaşlayınca o yavaşlamıyor, aksine daha öne geçmeye çalışıyordu.

Zaman zaman küçük çocuğun oturduğu yere gözlerini çeviriyor ve ona gülümsüyordu.

Küçüğün titrediğini görünce, aşağıdan:

– Üşüyor musun kardeşim, diye seslendi.

– Evet, çok üşüyorum.

– Al şunu, geçir sırtına. Biraz daha hızlı koşarak ben kendimi ısıtırm, diyerek ceketini çıkardı ve yukarı fırlattı.

Olayı gören yolculardan biri, çocuğa:

– Bu delikanlı seni ne kadar çok seviyor!

– Evet efendim. Ben de onu çok seviyorum. Ağabeyimdir.

– Yanına oturmayıp da bu soğukta niçin arabanın yanında koşuyor?

– Niçin mi? Paramız olmadığı için. Babamız geçenlerde öldü. Bize yirmi frank bıraktı. Biz de annemizi bulmak ve iş aramak için Paris'e gitmeye karar verdik. Ağabeyim araba fiyatını öğrendi. Tam yirmi frankmış. Onun için ancak bana bilet alabildi, kendisi de yürümeye karar verdi. Ben de yaya gitmek istiyordum. Fakat bu kadar uzun yola ve yorgunluğa dayanamayacağımı söyleyerek razı olmadı.

– Ağabeyin iyi bir çocuk.

Bir kadın yolcu atıldı:

– Fakat bu delikanlının yürümesine göz yumamayız. Zavalıcık soğuktan ve yorgunluktan ölecek.

Arabacı lafa karıştı:

– Ne yapmamı istiyorsunuz yani? Parası olmayan herkesi arabaya almaya kalkarsak hâlimiz nice olur?

İyi kalpli kadın devam etti:

– Hepimiz yirmi kişiyiz. Birer frank verelim. Böylece onu da arabamıza almış oluruz. Arabacı, sen de şu yorganı ver. Delikanlı omuzlarına örtün.

Bütün yolcular merhametli kadının dediği gibi hareket ettiler. Yirmi frank toplandı ve delikanlı da kardeşinin yanına oturtuldu. Her ikisi de ne kadar memnun oldular, bilseniz!

MANTARLAR ve İMGELER

Meksika Kızılderililerinin Halüsinojen Mantarları

* Karl Herbert MAYER *

Eski devirlerden beri Meksika'da yaşayan Kızılderililer, yendiğinde, imge, halüsinasyon ve hatta zehirlenmelere yol açan çok çeşitli bitkilerden yararlanmaktadır. Bunların arasında, Psilocybes ailesinden olan 35 kadar mantar türü bulunur. Bu mantarlar, orta Meksika düzlüklerinde yaşayan Kızılderililer'ce ve özellikle Mazatek, Miktek, Miks ve Oaksaha eyaletindeki Zapotekler tarafından, sakatların, felçlilerin tedavisinin önemli bir kısmını oluşturur.

16 ve 17'nci yüzyıl Meksika tarihini anlatan belgelere bakılırsa, bu zehirli mantarlar yüzyıllar boyunca, büyüyle karışık dinsel törenlerin içeriğinde, hastalık tanı ve tedavisi için kullanılmıştır. Arkeolojik bulgulara göre, Orta Amerika'da, 3000 yıl geriye uzanan bir mantar öğretisi yaygındı ve buna bağlı olarak, Meksika Kızılderilileri, binlerce yıldır bu halüsinojen mantarları kullanmışlardır.

*Halüsinojen mantarlar.
Huautla de Jimenez, Oaxaca.*

Papaz Bernardino de Sahagun, 1560'larda basılmış ünlü "Historia General de las Cosas de Nueva Espana" adlı eserinde şöyle demektedir:

"Bu ülkede, 'teonanacatl' adı verilen bazı ufak mantarlar bulunur. Bunlar, çayırlarda, otların dibinde yetişir. Uzun, ince saplı, yuvarlak başlıdırlar. Yenildiğinde tadalrı kötü olup, boğazı yakarlar ve kişiyi sarhoş ederler. Bunlardan en fazla iki - üç tane yenir ve yiyenler imge görür..."

Bu, teonanacatl adı verilen ve yaklaşık çevirisi "tanrısal, kutsal mantar" ya da "tanrıların yiyeceği" olan, zehirleyici mantarların ilk tanımlarından biridir. Bu anlatımda, bu bitkilerin dinsel, doğa üstü nite-

liği yansıtılmaktadır. Özel törenler esnasında, Aztekler'in mantar yiyişlerine değinen aynı papaz, bu bitkilerin "sarhoş edip halüsinasyonlara yol açtığını, hatta cinsel dürtü oluşturduğunu" söyler. "Aztekler, gün ağarmadan mantar yiyip koka içtiler. Mantarları balla yiyip ısındıktan sonra dansetmeye başladılar. Mantarların verdiği sarhoşluğun geçmesinden sonra, birbirlerine imgelerini anlattılar."

Diego Duran adlı diğer bir din adamı da, 1570'lerde yazılmış bir belgesel eserinde, Aztekler'in bu özelliklerini şöyle anlattı:

"..... Bu mantarların gücüyle, hayal kurmakta ve geleceği görmekteydiler. Bu sarhoşluk anlarında Şeytan'la konuşmaktaydılar."

Kolonial devirde, aralarında Motolinia, Alonso de Molina, Jacinto de la Serna gibi tarihçiler ve tıp doktoru ve botanikçi Dr. Fransisco Hernandez olan bir grup bilim adamı, Mek-

sika putperestlerinin mantar öğretilerinden bahsederek. Çeşitli eski sözlük ve engizisyon belgeleri de bu olguların ayrıntılarını verir. Bütün bu kaynaklara göre, mantarlar kutsal kabul edilip yenmekte, bunlara tapılmakta ve geleceği öğrenmekte bu bitkilerden yararlanılmaktaydı. Kutsal mantarı yiyen, doğa üstü güçlerle ve tanrılarla karşılaşmakta, konuşmaktaydı. Eski kızılderili dininde, teonanacatlın önemi öylesine büyüktü ki, İspanyol misyonerleri bunları hemen yasakladılar. Fakat, bu öğretinin kökleri çok derindi ve benzer bitkisel uyarıcılar gibi, ha-

lüsinojen mantarların da kullanılması, gizli de olsa süregeldi.

17. yüzyılın ortasından bu yana, bir mantar mezhebine değinen belge bulunmadığından, bu öğretinin söndüğüne inanılmaktaydı. Koloni devri öyküleri uydurma kabul edilmiş, bu bitkilerin varlığından bile şüphelenilmmişti.

SIRRIN AÇIKLANMAŞI

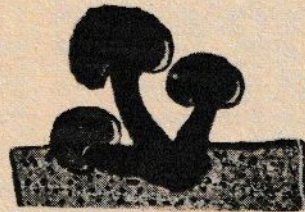
Anlatılan nedenlerden Meksika'daki zehirli mantarların, Avusturyalı hekim Dr. Blas Pablo Reko tarafından yeniden bulunması şaşırtıcı oldu. 1919'da, Oaksaka eyaletinin erişilmesi güç dağlık bölgeğinde, mantarların hâlâ dinsel ve tıpla ilgili törenlerde kullanıldığına ait

söylentiler bu doktorun kulagina erişmişti. 1936'da, diğer bir kâşif-yine Avusturyalı olan etnolog Robert Julius Weitlaner - Oaksaka'daki Huautla de Jimenez'den olan birinden, bu yöredeki Mazatekler'in zehirli mantarlar kullandıklarını öğrendi. Kendisi bu mantarlardan edininip, bunları Dr. Reko'ya verdi. 1938 yazında, Weitlaner'in kızı ve üç arkadaşı ilk kez, Huautla'daki bir mantar ayinine katıldı, fakat bunların hiç biri, bu mantarları yemeye cesaret edemedi.

1953'de, New Yorklu mikolog R.Gordon Wasson ve eşine katılan Weitlaner, bir kafiyle birlikte, derin vadilerle kesilmiş Sierra Mazateka'ya gitti. Böylece, mantar öğretisinin kesin etnolojik araştırması başlatılmış oldu. Yine çeşitli törenler gözlemlendi, fakat ancak 1955 yazında, Wassonlar 50 peso ödedikten sonra böyle bir törene aktif

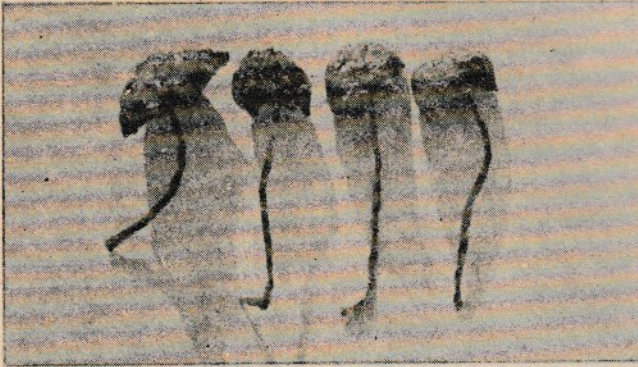

Sarhoş edici mantar yiyen Kızılderili:
Post - Kolombien "Codex
Magliabechiano"dan, S. 78 (90).

Taze halüsinojen mantarlar. Huautla de Jimenez, Oaxaca.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Psilocybe aztecorum türünden kurutulmuş mantarlar. Kızılderililer, bunları, "su çocukları" diye adlandırmıştır. Deniz düzeyinden 4000 metre yükseklikte bir volkan olan Popocatepetl'in yamaçlarında yetişir.

olarak katıldı. Bu kişiler, her hâlde kızılderililerin kutsal mantarlarını yiyen ilk beyazlardı. Ünlü Maza-tek "curandera" sıyla mantar rahibesi *Maria Sabina*, bu kişileri desteklediğinden, özellikle rahibe, kabilence mantar töresini yabancılarla aktaran bir hain olarak bilinegeldi.

"Curandera" bir kadın doktor, bir tür kadın şaman olup, mantarların etkisiyle ileriye görebilen ve hastalıkların nedenlerini sezip onları tedavi edebilen bir kişidir. Yine, bu çok kutsal ve olaganüstü nitelikteki mantarlar sayesinde hırsızları yakalayabilir, çalıntı ya da kayıp nesnelere ulaşabilir, geleceği okuyabilir ve ayrıca, düşmana zararlı olabilir büyü ile onu öldürebilir.

Mantar yemeği, uzun süren bir tören oluşturup, daima geceleri kapalı bir odada gizli olarak yapılır. Törene katılanlar çığ mantarları yerken, "curandera" da dua edip, bir teviye sürekli tekrardan ibaret olan şarkılar söyler. Halüsinasyonlar başladığında mantara soru sorulur, o da "curandera" ağzından soruyu yanıtlar.

İŞİN PSİKOFARMAKOLOJİK YÖNLERİ

Wasson ve diğer mikologlar, bu büyümlü mantarları bilimsel olarak inceleyip tanımladıktan ve sınıflandıktan sonra bunların çoğu o güne dek bilinmemekteydi. Meksika ve Avrupa

laboratuvarlarında da yetiştirilmişlerdir. İsviçreli kimyager Albert Hofmann -LSD'yi geliştiren bilim adamı- zehirli mantarların büyüsunü elde etmekte başarılı olmuştur. 1958'de, bu mantarlardan iki aktif halüsinojen maddeyi açığa çıkarmış ve bunlara "psilocin" adlarını vermiştir. İllerde, psilocybinin (0-phosphoryl - 4 - hydroxy-N-dimethyl - tryptamine) sentezini yapabilmıştır. Bu başarıdan sonra, bu halüsinojenlerin fizyolojik ve farmakolojik etkileri, hem hayvan hem insan süjelerinde incelenmiştir. İlk önemli deneyler, Basel ve Paris'deki psikiyatrlarca gerçekleştirilmiş ve bu kişiler temele yönelik anlayışla birlikte önemli sonuçlara varmışlardır. Mescaline ve LSD gibi, psilocybin, insanda persepsiyon (algılama), düşünce ve ruhsal durumda spesifik, radikal değişikliklere yol açmaktadır. Zihinsel değişiklikler oldukça net bir zihinsel duruma eşlik eder ve başlıca imgeler, görsel ve işitsel halüsinasyonlar, düşünce ve duyu bozuklukları ve kişilige yönelik değişik tecrübelerden ibarettir. Benzer belirtiler, ancak akıl hastalıklarında ortaya çıktığından, bu duruma "psikoz mode-

li" adı verilmiştir. Sağlıklı kişilerde, halüsinojen maddelerin yardımıyla psikoza taklit edebilmek, dünya psikiyatrisince büyük ilgi ile karşılanmıştır. O zamandan beri, bir psikotik durumun başlangıç ve gidişini izlemek, bu süreç esnasında oluşagelen değişiklikleri tam olarak gözlemek mümkün olmuştur. Ayrıca, bahsedilen zihinsel tecrübeleri, hekim kendinde de deneysel olarak izleyebildiğinden, o güne dek ancak büyük güçlüklerle hastalarda gözlenen ve pek anlaşılabilen ruh hallerini daha iyi tanıyabilir, anlayabilir hâle gelmiştir. Halüsinojenlerce oluşturulan "psikoz modeli"nin zihinsel yönlerinin araştırılması, süjelerin izlenimlerini anlatabilmelerine bağlı olmuştur. Ayrıca, psilocybin etkisinde yapılan performans ve konsantrasyon testleri sonuçları da değerlendirilebilmiştir.

ABD ve Meksika'da da klinik deneyler yapılmış ve psilocybinin yarattığı süreçlerin, tam tamına aynı olmamakla beraber, şizofrenlerdeki çok benzediği görülmüştür. "Psikoz modeli"nden nevrozların tedavisinde de yararlanılmıştır. Diğer halüsinojenler gibi, psilocybin de 6-12

mg.'lık dozlarda etkindir, fakat bu etki 6 saat sürüp, mescaline ve LSD'ninkinden kısadır.

Psilocybin ile tedavi edilen hastanın kendi düşüncelerini kontrol edemeyişi ve bu nedenle kendi zihinsel süreçlerini etkilememesi, şuur-altı konflilerin (çatışmaların) oldukça çabuk aydınlığa çıkmasına yol açmaktadır. Buna karşılık, aynı sonuca varmak için, klâsik psikanalizde konflilerin, örneğin rüyalarla çözümlenmesine çalışılmaktaydı.

Psilocybin uygulamasının organik riski görülmemiştir. Mamafih psilocybinin, fiziksel ve zihinsel etkenliği halüsinojen mantarına eş değer değildir. Ayrıca, bu maddelerin kızılderililerce görülen etkileri, kızılderili olmayanlardankinden farklıdır. Çünkü, tüm halüsinojenlerin aktiviteleri, kişiye özgü ruh hâline, çevre koşullarına bağlıdır. Mantarların yarattığı 4-6 saatlik sarhoşluk anlamında bir kızılderilinine hissettiğini bilemiyoruz. Bu sarhoşluğun ve imgelemin tanımını, ancak kızılderili olmayanlardan öğrendik. Bunlar, genellikle hızlı hareketli, çok renkli, değişken biçimli görsel izlenimlerdir.

ESKİ BİR TÖRE

Yaygın kimyasal ve farmakolojik araştırmalar dışında, son yıllarda derinleştirilen mikolojik ve etnolojik çalışmalar, eski ve yeni mantar türleri hakkındaki bilgilerimizi artırmıştır. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de, Meksika Kızılderili kabileleri, sarhoş edici mantarları bir tören içinde kullanır. Bu kabilelerden bazıları ise, artık bu tür mantarlardan yararlanmamaktadır. Diğer yandan bazı gruplar hâlen mantar yemekte ise de, geçmişteki ayinleri tekrarlayıp tekrarlamadıkları bilinmemektedir.

Son zamanlarda koloni devrine ait bazı el yazmaları bulunmuştur. Bunlara göre, dağlık bölgelerdeki Guatemala Mayaları -Kaçikel ve Kişiler- bu mantarlara özel adlar verdiklerinden, bunları kullanmış olabilirler. Guatemala, Güney Meksika ve San Salvador'un bazı bölgelerinde Pre-Kolombien çağa ait garip, mantar biçimli taş ve seramiklere rastlanmıştır. Arkeologların çoğuna göre, bu nesnelere "kutsal" mantarları simgelemek ya da Tanrılaştırmaktır. Bu var sayım bilimsel kanıt bulabilirse, kızılderili (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

li mantar öğretisinin, Amerika'da yaklaşık 3000 yıl boyunca var olduğu söylenebilir. Günümüzde dahi Oatsakalı Mazatekler tılsımlı mantarlarını kullanırlar; fakat, son 20 yıl içinde bunların töreleri çok değişmiştir. Mikolog Wasson'un mantar âyinlerine katılıp, görgülerini çeşitli yayınlarla dünyaya duyurmasından sonra, bu mantarlar dışarıklılara satılan bir meta hâlini almıştır.

TICARÎ SÖMÜRÜ

Her yıl nemli muson rüzgârlarının esme zamanı, bu mantarların olgunlaşma devridir. Bu dönemde bü-

Ünlü "doktor" ve mantar rahibesi, Maria Sabina.

El Salvador'dan mantar biçimli arkeolojik nesnelere. Solda, bir mantar taşı, sağdaysa kilden yapılmış mantar.

yük hipi turist grupları, garip Meksikalılar, ABD'den ve Avrupa'dan gelenler, Sierra Mazateka'ya akın eder. Birkaç yıl öncesine değin, dağlar arasında önemsiz bir köy olan Huautla, uyuşturucu madde aracılarının kutsal kenti hâline getirilmiştir. Buraya gelen yabancılar tılsımlı mantarların özelliklerini öğrenmek, "çok renkli rüyaları" görmek ve "Maria Sabina" ile tanışmak amaçlıdır. Şuuru genişleten ve eşsiz halüsinasyonlar ve imgelere yol açan- bu "pschedelic" bitkilerden edinebilmek için, garip kişiler binlerce km. yol kat edip buralara gelirler. Huautla ile dış dünya arasındaki bağlantıyı oluşturan eski otobüs, bu toz, çöp, çamur dolu dağ ırmakları, derin vadiler, kaygan bol virajlı yollardan ancak beş

saatte geçer. Toprak kaymaları ve kaya kitlelerinin oluşturduğu çığlar, mantar ülkesine yolculuğu gerçek bir serüven hâline sokar. Huautla'da yabancı, para hırsıyla kendine ufak mantarları satmaya yeltenen "mestizolar"ca karşılanır. Köydeki tek fotoğrafçı, mantarları ve gizli âyinler esnasında rahibeleri gösteren posta kartları satar. Etiketler ve posterler de bolca bulunur. Ayrıca, ufak bir hatıra eşyası endüstrisi türemiştir. Mazatekler ve diğer Meksika Kızılderilileri için oldukça şüpheli bu olguların dışında, mantarların anlamı yüzyıllar boyunca değişmemiştir: Bunlar kişiyi doğa üstü dünyaya erdiren, öğüt veren, iyileştirici, geleceği gösteren, kutsal, bitki biçiminde varlıklardır.

Kumaş baskısı, "Tılsımlı mantar, Huautla".

SPIRİTÜEL YORUM

Mehmet Sancar

BÜYÜ ve SİHİRİN ESASI

BÜYÜ Türkçe, sihir Arapça bir kelime olarak dilimize girmiştir. Sözlük anlamları, kısaca hurafe, yani boş inanç şeklindedir...

Halbuki ortada bir sürü, büyüyle ilgili olaylar, deneyler mevcuttur... Bunlara rağmen büyüye boş inanç demek saçmalaktır. Olup bitenleri görmemezlikten gelmektedir.

Bu gerçekler neden inkâr edilmektedir?

Bunu anlamak için çağımızın bilim anlayışı üzerinde kısaca duralım.

ÇAĞIMIZIN BİLİM ANLAYIŞI

ORTA çağın katı bağnazlıklarından, özellikle engizisyonundan canı iyice yamış insanlık, bu çağı geride bırakırken; bu devrin hurafelerine, beş duyusuna çarpmayan neler varsa, hepsini katmıştır. Aklının derinliklerine inmemeye, sanki yemin etmiştir!...

Maddesini inkâr edercesine ruhuna -manevî varlığına- yöneldiğini sanan insanlık, nasıl ki orta çağda, aklımızın alamayacağı bağnazlıklarını, hayret ve şaşkınlık yaratan işkencelere dönüştürmüşse; yeni çağda da -bu anlayışının tam tersine olarak kendini salt maddeden ibaret sanmaya yöneltmiştir!...

Her iki çağda da -dengeyi düzelterim derken- bozmuştur. Orta çağda maddesi aleyhine, yeni çağda ruhu aleyhine bozduğu -koruyamadığı- bu dengevi bir türlü sağlayamadığı için de kargaşası sürüp gitmektedir...

İşte bu dengesiz bilim anlayışı içinde -beş duyusuna çarpmadığı için- ruhu gibi, büyüü de hurafeleri arasına katmaktadır...

BÜYÜ HURAFE DEĞİLDİR

BÜYÜ, bilimimizin dışında kalan yasalarıyla meçhulümüz olduğundan; onu da çoğunluk -bu bilim anlayışına uyarak- boş inançlar arasında saymışızdır.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Halbuki büyüde kanıtlanan pek çok örnekler mevcuttur...

Meselâ, manyetize edilerek uyutulmuş bir süjenin karın bölgesine, bir bardak suyu daldırarak manyetize edelim. Süjeyi uyandıralım. Bunlardan hiç haberi olmasın.

Bu manyetize ettiğimiz bir bardak suyu uzaklara götürelim. İçerisine bir kusturucu madde -ilâç- atalım. Aynı anda, hem uyandırılan ve her şeyden habersiz süjeyi ve hem de kusturucu madde atılan suyu, iki ayrı ve de güvenilir gruba izletelim. Bu ameliye esnasında görülecektir ki, suya kusturucu madde atıldığı andan itibaren -her şeyden habersiz ve de uzaklarda olmasına rağmen- süje, sanki kusturucu madde kendi midesine indirilmiş gibi kusacaktır. Ameliye sürdükçe, kusma olayı da sürecektir!...

Bir başka deneyi hatırlatalım:

Uyuttuğumuz süjenin, bu kez manyetik alanı içerisine bal mumundan rast gele yapılmış bir heykelciği daldırıp manyetize edelim. Süjeyi uyandıralım. Yine her şeyden habersiz olsun...

Uzaklara götürdüğümüz bu manyetize edilmiş heykelciğin bazı yerlerine iğneler batıralım. Yine bu iki ayrı olayı, yine iki güvenilir grup izlesin...

Görülecektir ki, iğnelerin bal mumu heykelciğe batırıldığı anda, süje de, aynı yerlerine iğneler batıyormuş gibi rahatsız olacaktır!...

Yine uyuttuğumuz süjenin manyetik alanına, bu defa da bir küçük sabun heykelciği daldıralım... Bu manyetize ettiğimiz sabun heykelciği de götürüp, uzaklarda bir suya atalım...

Bu sabun heykelcik suda kaldıkça, eriyecektir... Bundan habersiz süjemiz de -sabun gibi eriyip- zayıflayacaktır...

Sabun heykelcik suda kaldıkça da, eriyip bitecektir...

Süje de hastalanıp yataklara düşecek ve de ölecektir!...

Bu deneyler, öteden beri büyü olarak yapılagelmektedir!.. Ve mekanizma bilinmediği için, sonuçlar başka nedenlere bağlanmaktadır!...

Şimdi, bu deneylerin mekanizması bilinirken; bu tür büyüleri, nasıl hurafeler sınıfına katabiliriz?...

BÜYÜDE İKİ UNSUR: KONSANTRASYON ve ASTRAL FORMLARIN HAREKETE GEÇİRİLMESİ

URİ GELLER'in, çatal - kaşık gibi âletleri, uzaktan dahi bükebilmesi, acaba nasıl bir büyüdür, nasıl yapılmaktadır?

Bu olayı oluşturan iki unsur mevcuttur: Birisi düşünce konsantrasyonu; diğeri bu konsantrasyondan kaynaklanan, fırlayan astral formlardır.

Bu gün, bazı bilim adamları da nihayet kabul etmişlerdir ki, düşüncenin konsantrasyonu (teksifi, yoğunlaştırılması) ile etki gücü artan şuurun, dışarı taşarak, u-

zaktaki eşyaların bazılarının moleküllerini etkilediği ve biçimlerini değiştirdiği bir gerçektir. Tabii enerjinin yoğunlaştırılmasına uygun sonuçlar alınmaktadır...

Bu enerjiye, "Psi Enerjisi" diyoruz.(*)

Bu enerji, yakından ve uzaktan maddeyi etkiler, biçim değiştirir...

Bu enerji, zihin tarafından modüle edilebilir...

Levitasyon, apor, eşyaların yer değiştirmesi, tekinsiz evler, darbeler, bilokasyon, ektooplâzmik ve bütün manyetik olayların âmili bu psi enerjisidir. Bu enerjiye, daha doğrusu, bu enerjinin meydana getirdiği olaylara, telekinetik veya psikokinetik olaylar denilir. (**) Ama sonuçlar hep büyülenme gibidir..

Evrensel denge ve bu dengeyi sağlayan evrensel yansıma kanunu mevcuttur...

Bu demektir ki, her etki, her düşünce, her enerji, kökenine, kaynağına, yani çıkış noktasına döner. Fakat bu dönüş müspet olanda zararsız; menfi olanda felâket-tir (Bu yüzden hiç bir kara büyücünün sonu iyilikle bitmez.)...

BÜYÜNÜN ETKİ GÜCÜ ve SAKINMA YÖNTEMİ

SÖZLERİMİZİN ağırlık kazandırmaya çalıştığı büyü, muhakkak ki, kara büyüdür. Zamanımıza kadar gelebilen büyü, daha çok budur...

Kara büyü, etki gücü korkunç olan bir büyü yöntemidir. Kişiyi ölüme götürebilir; bir ülkenin batışına sebep olabilir!...

İnsanın cehaleti ve dengesizliği, onun hırsını aşağılara çekmiş; beyaz büyüün sağladığı rahatını bozarak, feci akıbetini hazırlar olmuştur... Ve hâlen de aynı hırsla, cehaletinin girdaplarında boğulmaktadır...

Büyüye hedef olması muhtemel kişiler şunlardır:

Menfi düşünceler üretenler: Hep kendini düşünüp, kime hangi çelmeyi takmayı plânlayanlar... Kıskanç, fesat, çekemez tipler... Kin, öç duygusuyla dolu olanlar... Karamsarlar... Bencil kişiler... Özür dilemeyi nefsaniyetlerine yediremeyenler... Affedemeyenler... Kısacası, bildiğinden şaşmayan, benim bildiğim en doğrusu deyip, yalnız kendini seven hodbin kişiler: Sevgisizler...

Yukarı'nın şefaati müspet tesirler taşır... Bu yüksek müspet tesirleri, elbet geri, menfi tesir üretenler çekecek değiller ya!...

İncelik, asillik, kişinin ruhsal yapısından kaynaklanır. İnsan, soydan asil doğmaz. Ruhtan asil doğar, yahut cehidiyle bu ruhsal asaleti kazanır. Örneğin, kibar, ince, zarif davranışlarda -riyakârlık yoksa- mutlaka ruhsal asalet vardır.

Karşısındakine, sırf kendini tatmin etmek için, kusur saydığı davranışları için acı sözler söyleyen kişi; hele bu kötü eleştiriyi uluorta yapan kişi; kendini beğenmiş, bencil bir kimse değil midir? Bu tür kişilerin nezaketleri, sırf gösterişten ibarettir. Kibar gözükmek için iki yüzlülük yaparlar... Asıl kimlikleri, kuyruklarına basıldığı za-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

man ortaya çıkar!...

Ömer Hayyam, bunun için, "İÇİR DE GÖR, KIZDIR DA GÖR!.." demiştir...

Nefsimizin zebunu olduğumuz sürece pohpohlanmayı severiz. Her düşük seviyeli tesir bizi etkiler... Bu yüzden alıngan oluruz: Çünkü hemen etkilenmişizdir!...

Kişinin asaleti, sinir sistemine hâkim olabilmesiyle mümkündür. Sinir sistemi-ne hâkim olmak demek, nefsinin tesirlerinin, geri tesirlerin menfi etkilerinden korunabilmek; yani menfi etkilere kapalı, müspet tesirlere açık olmak demektir. Büyü de bir menfi tesir olduğuna göre; böyle bir kapalı kapıdan giremez demektir...

İnsanların nefsanîyetlerine değil; ruhlarına hitap edebildiğimiz ölçüde bir korunma altındayız. Kişinin nefsanîyetini karşımıza aldığımız sürece, bu davranıştan müspet sonuç alabilmemiz mümkün değildir.

Nefsanîyet, doğal isteklerimiz değildir. Örneğin açlık gibi... Bu türden doğal isteklerimizde dahi irademizi, bilgimizi kullanmak zorundayız...

Özetle şöyle diyebiliriz: Bencilliklerimizi sevgiye dönüştürebildiğimiz kadar, büyü gibi menfi tesirlerden kendimizi korumuş veya koruyamamış oluruz...

Öyle büyü çeşitleri vardır ki, saymakla bitmez!... Örneğin, Mehmet Halit BAYRI isimli bir zâtın "İstanbul Folkloru" adlı kitabında 108 büyü türünden söz edilmektedir!...

Günümüzdeki örneklerini, günlük gazetelerde, zaman zaman hepimiz görmekteyiz... Çevremizden duymaktayız...

Geri dönüş şoku, yaptığımız yayımların bir bumerang gibi, fırlatana geri dönmektedir. Geri dönüş şokundan korunmanın tek çaresi, menfi tesirler üretmemektir. Bilerek veya bilmeyerek menfi tesirler üretiriz... Bu menfi tesirleri ürettiğimiz sürece, ne geri dönüş şokundan ve ne de büyüden korunmuş oluruz. Ne var ki, kaderimizde olmadığımızdan korunuruz...

Müspet düşünceli insan, gerek geri dönüş şokuna karşı ve gerekse büyüye karşı; müspet düşünceleriyle oluşturduğu bir kale içerisinde. Bu müspet düşünce kalesini oluşturabildiği sürece, o kişinin korunması kendindedir. (Bizden de, insan olarak istenen budur: Kendimizi, kendimizin koruyabilmesi...)

Hayat plânımız bir kader oyunudur. (Senaryosunu kendimizin yazdığı; fakat dünyada unutturulan senaryomuzun oyunu...) Bizden istenilen, tüm müstakil olaylarımızın iyi müşahede edilerek, birbirleriyle olan bağlantılarını kurabilmek ve büyük senaryo içindeki kendi senaryomuzu fark edebilmektir. Biz bu senaryoyu, spatyomdaki müsait ortamın şuuruyla yaptık, kabul ettik... Dünya ortamı, katı ve engelleyici... Fakat, imkânsız değil; aksine güçlendirici...

BÜYÜ DE KADER KAPSAMINA GİRER

BAŞIBOŞ, tesadüfî hiç bir olay yoktur. Her olayımız maksatlıdır. Fakat biz

insanlar, yeterli seviyede açık bir şuura malik olmadığımızdan, bu gizli maksadın farkına varamayız...

İşte bu nedenle büyü de, yapan ve yapılan yönünden kaderdir. Bir hak eden olmasaydı; bu hakkı yerine getiren de olmazdı...

Ancak, olayları yarayışlı kılan, yahut felâketlerimizi hafifleten ceahdimizi küçümsememeliyiz. Aksine, ceahdimiz bizi kurtuluşa götürendir...

Bir savaş alanında diyelim (Her an savaşta ya...). Görünmez bir yerden, çok uzaktan bir top güllesi gelip yanbaşımıza düştü. Fakat, tesir sahası dışında bulunmamız bizi korumuş oldu. Bir hak edişimiz olmasaydı, bu uyarı yapılmazdı.... Uyandık ve düşündük: O anki bilgimiz ve deneyimimizle bir tahmin yaparak, daha güvenli bir yere ulaştık. Fakat gülle yine yanbaşımıza düştü!.. Demek ki, onlar bizi görüyorlar deyip; daha başka türlü tahminler yürüterek, daha güvenli bir yeri seçeceğiz... Kaderde, top güllesine hedef olmamak varsa; ceahdimizle bu hedef olmamayı kolaylaştırmış yahut bu istikamette yürümeyi başarmış olduğumuzdan, yine kazançta yedektir. Çünkü, bilgilerimizi kullandık ve böylece yine deneyimler ve bilgiler edindik.

Her olayda bu uyanıklığı göstermeye çalışırsak; sezgilerimiz gelişir, bilgilerimiz artar, daha dengeli, daha isabetli adımlar atmaya öğreniriz...

BÜYÜ ÇAĞI GEÇMİŞTİR

BİLİNMEYEN bir güçten yararlanma yöntemi denilen büyü, tarihin eski çağlarından beri mevcuttur...

Örneğin, Mezopotamya'da Keldâniler, büyücülüğün ve kâhinliğin sırlarını bilenler olarak ün yapmışlardır. Sümer - Akad Uygarlığı'ndan beri gelip geçen bütün büyücüler dizisinin mirasçılarıdır.

Mezopotamya'da büyücüler, din adamları sınıfından kimselerdi. Kötülükle, hasımla mücadele eden büyücüler yanında; bunların aksiyile suçlananlar da vardı...

Keza Eski Mısır'da da, ölüm ve yaşam konularında büyüün yardımına sığınanlar rahiplerdi...

Hintliler'de büyü, Veda Dini'nin en görkemli törenlerinde yapılırdı...

İslâm Dini'nde büyü yoktur. Fakat, eski geleneklere dayanılarak gizli gizli yapılagelmiştir. Tütsüleme, üfleme, tılsım, muska ve astroloji geleneklerine uygun olarak yapılagelen bu karışım büyüler, Eski Yunan'dan, İran'dan ve Museviler'den alınmıştır. İslâmiyet'le ilgileri mevcut değildir. Aksine Müslümanlar'a; büyüye, fala kanmamaları öğütlenegelmektedir...

Çağımız, açık bilgi çağıdır. Bileceksin ve bizzat uygulayacaksın...

Bilgisizce elde edilen pratik uygulamaların sonuçları, yarardan çok zarar getirmiştir. Tarih boyunca, bunların örnekleri pek çoktur: Örneğin, Eski Mısır'ın, At-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

lantis'in ve daha başkalarının feci sonlarını, kara büyücü din adamları hazırlamışlardır...

Mahiyeti anlaşılmadan yapılan işlerin menfi sonuçlar doğurması, daha çok olasıdır. Örneğin, dönüş şoku, buna uygun bir örnektir...

Bu çağın imkânları ve etki gücü, mahiyeti açık - seçik bilinmeyen gizli güçleri, cahilâne, gizli gizli kullanmamızla değil; mahiyetini tam anlayarak uygulamalarımızla ortaya çıkmaktadır.

Zamanımızda büyüye hâlâ iltifat, bir azınlık zihniyetinin işidir...

Düşünen bir zihnin çağa uygunluğu, büyüye iltifatı engeller...

(*) Psi enerjisi için, RUH ve MADDE Yayınları'ndan, Muhittin TECELLİ'nin "İÇİMİZDEKİ GİZLİ GÜÇLER" kitabını okuyunuz.

(**) Bu husustaki daha geniş bilgi için, RUH ve MADDE Yayınları'ndan "METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ" kitabına bakınız.

Gören göz için her şey apaçıktır.

Dil, bilmediği zaman iki çataldır.

Bildiği zaman artık o dil değildir.

O kimseler ki, kıldan çadırlarını söktüler ve aşağıdaki çöle yürüdüler.

Bu çölde felâket ve ölüm kuşları vardı.

Hiç biri çıkıp da demedi ki: 'Hani azığımız?'

Ve vakî oldu ki...

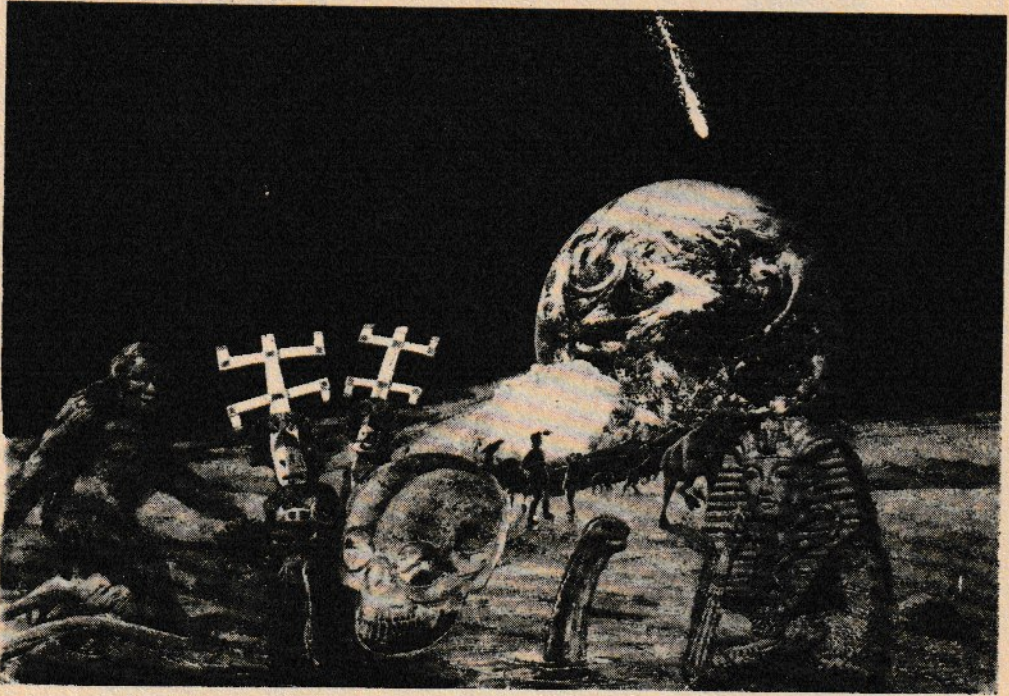
Bilmeden gideceğin yer, ardını görmediğin duvarın ardını bilmek gibidir.

SADIKLAR PLANI

27.07.1963 (Celse: 24)

Dünyanın Açıklanamayan Gizemleri

"Önümüzdeki sayıdan itibaren yeni bir yazı dizisine başlıyoruz. Konu: Dünyada şimdiye kadar açıklanamayan kırk garip olayın, bol resim, harita, şema ve kısa yazılarla aktarılması..."

Bu yazı dizisini, sizlere, paranormal olaylar konusunda uzman olan Bob Rickard'ın hazırladığı bir kitapçık ve beraberindeki kartpostallardan yararlanarak aktarıyoruz. Gayet sevimli ve yorucu olmayan bu çalışmayı, Bob Rickard, aslında, çocukları mutad ölmeyen olaylar konusunda

eğitmek ve onların ilgilerini çekmek için hazırlamış. Ama biz, bu ilginç derlemenin, çocuklar kadar yetişkinleri de ilgilendireceğini umuyoruz.

Bu yazı dizisi bize, bildiklerimizin, bilmediklerimiz yanında bir hiç olduğunu; artık nefes alamaz hâle geldiğimiz madde kıskacını kırıp ötelere taşmak, ruhsal olanı araştırmak gereğini ilham edecektir. Bu sayıda, PSYCHIC NEWS'dan, konuyla ilgili açıklamaları içeren bir makale sunuyoruz. Aralık sayısından itibaren 'Dünyanın Açıklanamayan Gizemleri'ni yayınlamaya başlıyoruz."

Geçtiğimiz Şubat ayı (1987) içinde spirit ve paranormal olayların yansıtıldığı bir dizi kartpostal hazırlandığı, Londra'da çıkmakta olan 'PSYCHIC NEWS' gazetesinden öğrenilmiştir. İlgili şirketin sözcüsünün yaptığı açıklamaya göre, söz konusu kartpostallar, eğitsel ve ilginç olduğu kadar açıklayıcı da olacaktır. Kartlardaki resimlerle ilgili açıklamalar, paranormal ve öteki acayip olaylar konusunda uzman olan Bob Rickard tarafından hazırlanmıştır.

Sözcünün belirttiğine göre, kartpostallar çocuklara yönelik hazırlanmış olup, büyüklerin de ilgisini çekeceği umulmaktadır. "Çocuklar bu konularla korkmadan ilgilenmelidirler. Kartpostalların hazırlanmasında bu husus da göz önüne alınmıştır. Kartpostallarda 40 kadar konu ele alınmış olup, her bir konu yaklaşık 200 sözcükle açıklanmaktadır." demıştır.

BOB RICKARD: "Amaç çocukların olduğu kadar, ümidederiz ki, yetişkinlerin de ilgisini çekmek ve onları eğitmektir."

Kartpostallar için seçilen konular arasında arkeolojik gizemlerden göl canavarlarına, levitasyona, oradan zihnin madde üzerindeki etkisine, ateş üzerinde yürümeye ve tekinsizlik olaylarına kadar ilginç başlıklar bulunmaktadır.

Kartlara basılacak resimlerle ilgili açıklamaları derleyen Bob Rickard aynı zamanda, paranormal olay-

lar ve ufolarla ilgili konuları işleyen dergilerden biri olan 'FORTEAN TIMES'da çalışmaktadır. M. Rickard, levitasyon konusunda şunları söylemiştir: "İnsanlığın levitasyonla ilgili güvenilir kayıtları, Copertino Aziz Joseph'e kadar inmektedir. 1663'de ölmüş olan Aziz Joseph, güvenilir tanıklar önünde küçümsemeyecek uzaklıklara uçmuştur. Benzer deneyim (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ler kuşkusuz, sadece Hristiyan âleminde değil, örneğin bazı ilkel kabilelerin büyücü ya da şamanlarında da görülmüştür. Bunlardan ayrı olarak, pek çok spirit celse de (Colin EVANS - 1938 örneğinde olduğu gibi) levitasyon örnekleri belgelenmiş ve literatüre geçmiştir. Colin EVANS örneğinden başka, levitasyonla ilgili kartpostallar arasında Polonyalı ünlü medyom Stanislaw TO-MCZYK'ın celseleri de görülmüştür.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, kartpostal konularından birisi de, zihnin madde üzerine etkisi (telekinezi) idi. Bu konuda akla gelen ilk isimlerden birisi kuşkusuz Uri GELLER olup, konuyla ilgili birkaç kartpostalda bu medyom aracılığıyla sergilenmiş olaylar resmedilmiştir. Hatırlanacağı gibi, Uri GELLER 1973'de İngiliz televizyonunda başarılı telekinezi deneyleri sergilemişti.

Telekinezi kartpostal grubuyla ilgili olarak, kuşkusuz Rus medyom Nina KULAGINA'dan da örnek-

ler bulunmaktadır. Bunların yanı sıra Avustralya'da (Adelaide) çekilmiş ruhsal fotoğraflar, gerek St. Jean de Maurienne adlı Fransız köyünde çekilmiş Costa ailesiyle, gerekse İngiltere (Essex, Borley Rectory) ile ilgili tekinsizlik olaylarının resimleri, söz konusu seriye alınmıştır.

Broke Bond'un ifadesine göre, bu çalışmanın

çerçevesinde 600 milyon kart basılacaktır. Bu, şimdiye kadar bu konuda basılmış ilk kart serisi olacaktır ve dokuz ayda satışın tamamlanacağı tahmin edilmektedir. Kırk ayrı konuda olacak olan kartpostalların, özellikle çocuklar üzerinde, konuya karşı yeniden ilgi uyandıracığı ümit edilmektedir.

COLİN EVANS: Halkın önünde yapılan bir levitasyon gösterisinde "bir süre havada asılı kalmıştır."

DUYURU

Elimize geçecek havale kâğıdının arkasına istediğiniz yayınların adlarını lütfen yazınız.

Ruh ve Madde Yayınları

KADER ADAMI OLMAK

* Erol KONYALIOĞLU *

Nedir kader? İnsanı mumya gibi sarıp sarmalamış bir cendere midir? Yani, insanın, hareket kabiliyetinden yoksun bir ölü gibi muhafaza edilmesi mi isteniyor? Sırtında ağır bir yük, gözünde siperlik, aynı noktanın çevresinde dönen bir dolap beygiri midir insan? Yoksa, her hareketi elektromanyetik dalgalarla kontrol edilen, kendini bilmez bir et yığını mıdır? Yahut sert esen rüzgâra kapılmış bir yaprak, nereden geldiği belli olmayan serseri bir kurşun mudur insan?

Peki, insanı bir karınca gibi görüp keyfince onlarla oynayan; kafasına estiği gibi davranan, tepesi atınca şimşekler, yıldırımlar yağdıran; eşref saatine denk gelince çiçekler açtıran bir yönetim altında mıyız? Yani, tepemize zebellah gibi dikilmiş, astığı astık, kestiği kestik; duygularına göre hareket eden, kızan, öfkelenen, zulmeden, minicik karıncaları ezmekten zevk alan, robotlarla oynamaya bayılan, başı boş bırakılmış bir zirdelinin esiri miyiz?

* * *

Hayır, hayır, hayır. Böyle bir ruhsal idare sistemini tasavvur etmek bile tüyler ürpertici, mantıksız ve tanrısal yasalara aykırı. Şayet böylesine, duyguları ile davranan bir ruhî idare sisteminin şemsiyesi altında olsaydık, her şey bir anda birbirini yok ederdi, muazzam bir karmaşa içerisinde telef olup giderdik.

Varlık âlemi sürüp gittiğine göre, mevcut enerjiler birbirini ifna etmediğine göre;

o hâlde varlık âleminde kaos değil, bir düzen hakimdir. Yani uyumun hakim olduğu, bir program ve plânın şuurlu bir şekilde uygulandığı bir âlemde yaşamaktayız.

O hâlde, beşerî idrak ve şuurumuzun dışında, çok yüksek, bir hedefi ve bir plânı olan Ruhsal İdare Mekanizması'yla karşı karşıyayız demektir. Aksi düşünülemez. Öyle bir sistem ki, Yaradan adına iş görece kadar gelişmiş; kendilerini daha düşük tekâmül seviyesindeki varlıkların görüp gözeticiliğine adanmış...

Maddî kâinat, ruhlar için, bildiğimiz okul vazifesini görüyor. Ana - baba, minicik yavrusunu nasıl okuldaki öğretmene teslim ediyorsa; tüm insanlık da aynı şekilde onların havsala dışı bilgeliğine, yetiştirici iki eline teslim olmuş durumda; bilerek ve isteyerek...

* * *

Bir öğrenci, öğretmene ancak tâbi olur; yani o, öğretmenin kendisini hangi plâna göre eğiteceğini, hangi tatbikatları yaptıracağını, sınavda ne gibi sorular soracağını bilmez. Aynı şekilde insanlar da, Yukarı'nın kendileri için nasıl bir tekâmül plânı uyguladığını bilmez. Şayet bilirse, öğrenci - öğretmen fonksiyonu anlamını yitirir. Öğrenciye düşen ilk iş, her şeyden önce bilgisiz ve tecrübesiz olduğunu; öğretmenin ise kendisini yetiştirecek üstün bir kişi olduğunu kabullenip, kendisinden isteneni yerine getirmektir. Aynı şekilde insanın da; yaşı, kültürü, güçleri ne olursa olsun, dai-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ma öğrenci olduğunu; Yukarı'ya, o Ulu Öğretmenler'e teslim olması gerektiğini idrak etmesi gerekir. İnsan önce Yukarı'ya teslim olmalıdır. Asıl eğitim bu noktadan sonra başlayacak ve hızlanacaktır. Zaten insanın Ruhsal Öğretmenler'in kulu olmaktan başka bir şansı da, kesinlikle yoktur. Nasıl olsun ki? Okulu kuran ve yöneten onlar. Öğrencilere beden veren onlar. Her öğrencinin içini ve dışını, geçmişini ve geleceğini bilen onlar. Bunun ötesi var mı artık?

* * *

Bu Ruhsal Rehberler'in, insanların hayrı için mükemmelen hazırladıkları plân bizim kaderimizdir. Öyle bir kader ki, işin başında sevinç ve coşkuyla, seve seve kabullenmişiz. Yani, sırtımıza vurulmuş bir yük değildir kader. O hâlde bir robot değildir insan. İnsan, kendi tekâmülünden sorumlu Yüksek Ruhlar'ın himayesinde yol alan şerefli bir varlıktır. Neden şerefli dir? Çünkü zamanı gelince, öğrencilik stajyerliğe; stajyerlik de öğretmenliğe dönüşecektir. Ötesini siz tasavvur edin gayri.

İnsan, Kader Adamı olmalıdır. İnsan, Yukarı'nın ihya edici tesirlerine kapılıp koymemelidir kendini, karşı koymadan. Her türlü ıstırabımız kadere direnmemizden doğar; Ruhsal Öğretmenler'in derslerini dinlemekten, uyarılarına kulak asmamaktan doğar. Çünkü bilen onlar bilmeyen bizleriz. İşin püf noktası; bizim beşerî anlayışımıza göre iyi - kötü, günah - sevap, adalet - adaletsizlik kavramlarımız, ilâhî kavramlardan farklıdır. O hâlde, sahip olduğumuz kavramların onlarinkine uyması için cehit harcamalıyız. Bu dersi bize yaşam tecrübeleri verecektir,

defalarca doğarak.

Aslolanın ruh olduğunu, O'na hizmet olduğunu artık öğrenmek mecburiyetindeyiz. Ruhsal İdare Mekanizması'nın öğrencileri olduğumuzu artık öğrenmek zorundayız. Bunları öğrenmek, en yüce kaderimizdir.

Gerçek kader adamı ıstırap çekmez, hayır ve şerrin Yukarı'dan geldiğini bilir. Ve onun için hayır ve şer arasında hiç bir fark yoktur. Çünkü, ikisinin de aynı elden çıktığını ve o elden tekâmüle zıt bir eylem çıkarmadığını bilir.

* * *

Kader Adamı, geleceği bilse de kılı kıpırdamaz; hatta olacak olanın olması için katkıda bulunur. Zamanın dışına çıkmıştır, o. Karmik yüklerin esiri değildir artık. Dünya hayatının ikilemleri dışına çıkmış, gerçek hürriyeti tatmıştır. Onda duygusallık değil, yüksek duygular hâkimdir; onda kurnazlık değil, yüksek akıl ve sezgi vardır. Kendisiyle başkaları arasında fark gözetmez. Her şeyin, herkesin hakkını verir. Korkusuzdur o. Yapılması gerekeni yapar; geçer gider. Yukarı'ya hizmet için yaşar. Fedakârlık, sorumluluk ve vicdan geçersizdir onun için. O, vazifesini yapar. Bizatihi kendisi, fedakârlık, sorumluluk ve vicdan olmuştur. İnsanlara ibret ve misâl olsun diye yaşar. Âdeta bedenli bir İlâh gibidir Kader Adamı.

Kader Adamı olmanın ilk adımı, kendini bilmektir. Kendini bilmek, nice eksik ve hatalı yönleriyle, Yukarı'nın nezdinde bir öğrenci olduğunu bilmektir. Kendini küçük, Yukarısı'nı büyük bilen gerçekten büyür.

Kader Adamları'nın çoğalacağı günler yaklaşıyor.....

TEŞEVVÜŞ ya da ARAF'DA KALMAK

* Selman GERÇEKSEVER *

(Geçen sayıdan devam)

S - Peki onu hiç göremiyor musunuz?

V - Hayır.

S - Öldü mü o da?...

S - Yaralanıp dünyada kalmış olmasın.

V - Bilmiyorum. Ben onu öldürmüştüm.

S - Nasıl öldürdünüz anlatır mısınız?

V - Bilmiyorum.

S - Peki, öldürdüğünüzden beri ne gibi bir durumdasınız?

V - Hep Ali'yi istiyorum işte..

S - Peki bu kadar istiyorsunuz, onu göremiyor musunuz?

V - Çook, taa içimden seviyorum ama... tutamıyorum.

S - Peki, başka hiç bir kimse ile bir irtibatımız olmadı mı?

V - Hayır.

S - Peki, bu fiili işleyeli çok zaman oldu mu?

V - Bilmiyorum. Ali...

S - Bu yaptığımız hareketin doğruluğu üzerinde düşündünüz mü?

V - Ali... Hayır.

S - Peki, ya dua etmek aklınızdan hiç geçmedi mi?

V - Hayır. Ali... Ali'mi isterim...

S - Dostum, yaptığımızın acaba iyi veya kötü bir şey olduğunu hiç düşündünüz mü?

V - Ben Ali'mi isterim...

S - İstemekle görüyorsunuz ki, elde edemiyorsunuz. Demek ki, daha başka şeyler denemeniz lâzım. İsterseniz dua etmeyi bir deneyin. Allah'a dua ettiniz mi hiç? O'ndan istediniz mi?

M - Bu varlık gitti.

3 - "MUTLULUK BAHÇESİ"

Sizi ilgilendireceğini sandığım bir olay anlatacağım. Bu, eskiden tanıdığım iyi bir kadının hikâyesi:

Her zaman "insanlığa yardım" etmekle meşguldü.

Nasıl!

Onunla burada karşılaştığımda mutsuz görünüyordu. Ona acımıştım. Sorularıma karşılık olarak, bana Cennet Kapısı'ndan bahsetmeye başladı. Kapının çok dar olduğunu söyledi. İnliyor gibiydi.!

— O hâlde durumunuz cennetlik değildir, dedim.

Bana, ölümünden hemen sonra cennete gireceğini umduğunu söyledi.

— Peki, oraya girmenizi engelleyen nedir, diye sordum. Zira o, cennet denilince; sınırlanmış, belli bir yeri anlıyordu.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

– Kapı çok dar! Gelin benimle, bunu siz de göreceksiniz, dedi.

Bunun üzerine birlikte gittik. Bir zaman sonra, muhteşem bir tapınağa giden geniş mermerden yapılmış bir merdivene ulaştık. Merdiveni çıktık. Ben de peşinden çıktım.

– Bu tapınakta ne işiniz var, dedim.

Zira ona kiliseye gitmek için değil, cennetini görmek için eşlik etmiştim. Bana şaşkın şaşkın baktı:

– Nasıl! Buranın cennetin girişi olduğunı bilmiyor musunuz, dedi.

Onu hayal kırıklığına uğratmamak için bir şey söylemedim. Biraz sonra giriş kapısının altındaydık. Geçit, anlattığı kadar dar değildi. Birlikte girdik. Henüz meşhur kapıya varmadığımızı anladım. Bu kapı yapının öbür ucunda idi. Kapının üzerinde, altın yaldızlı harflerle ve Fransızca olarak şöyle yazılıydı: **GÖKLERİN MELEKÛTUNA GİRİŞ (?)...**

Bu iyi kadın, her bir eline çok büyük -çok büyük diyorum- birer valiz aldı. Ve elindekileri bir an bile bırakmadan, inatla kapıdan içeri girmeye çalıştı. Tabii ki, girmesi imkânsızdı.

– Cennette bunlara ihtiyacın olacak mı, diye sordum. Yarı şaşırmış, yarı güvenmiş bana dönerek:

– Ama bayım, bunlar yaptığım iyi şeyler, dedi.

İtiraf etmeliyim ki, bu zihin saflığı karşısında şaşırıp kaldım. Ne yapmalıydım?

Onu, kocaman valizlerinden birinin üstünde, cesareti kırılmış bir durumda oturmuş olarak bırakıp gittim.

Gördüğüm gibi, yapılan iyilikler bile cennete girmek için korkunç birer engel olabiliyorlar.

Görüyorum ki; bu hikâye ruhunuzu ka-

rartmadı. Haklısınız. Burada nükte var. Sonsuz imkânlar âlemidir burası.

Söz konusu tapınağın, bu iyi kişinin ve aynı anlayıştaki diğerlerinin tahayyülüyle oluşmuş bir şekil olduğunu söylemek gereksiz.

Dar kapı; tanımadığı rehber varlığının ona bu şekilde verdiği sembolik bir dersti.

Anlamak kolaydı.

İnanılmaz ama gerçek; buradaki hayat, zengin ve ilginçtir.

4 - "İNCİL'İN YARAMAZLIKLARI"

– Küçük peder S. mi? Gelişinden hemen sonra ona rastladım. Size ondan bir şeyler anlatmak istiyorum, zira oldukça eğlenceli bir hikâyesi var.

Hayır küçük peder S. geçtiği anda farkında değildim. Ama belli bir anda kendisi beni karşılamaya geldi: Mutlu, fakat çok resmî bir ifadesi vardı. Redingot, silindir şapka, yaka iliginde bir çiçek ve elinde küçük İncil!

Kuşkusuz karşılaşmaktan çok mutluyduk ikimiz de.

– Ee küçük peder S. dedim, sonunda ulaştığımız olmaktan memnun musunuz?

– Tabii, evet! dedi. Karımı yeniden gördüm. Sizi aramak istiyordum ve... işte tesadüfen rastladım size!

Ona karşılaşmamızda hiç bir tesadüf olmadığını açıkladım.

Gençleşmiş görüntüsü üzerine komplimanlar yaptım ona. Küçük peder iyiydi, her şeye rağmen gerçekten iyiydi!

Resmî elbiselerinin sebebini sordum.

Bana, böyle bir âlemde, sahip olunan en iyi sey giyilmelidir, diye cevap verdi.

Kısaca, birlikte iyi bir an geçirdik.

Sonunda ona hoşçakal demeliydim. Ama İncil'ini kaybetmiş olduğunu farkettil! Onu düşünmüyordu artık, İncil ortadan kaybolmuştu.

Canı çok sıkılmıştı. Ona burada İncil'i aramanın boşuna olduğunu açıkladım, çünkü ararken kafasında o yoktu. Sonuç:

İncil'i elde edemedi.

Ona:

– Kendi kendinize İncil'inizin elinizde olduğunu söyleyin, elinizde olacak.

Şaka yaptığımı sandı;

– Yine hep aynı Bay P.' siniz. Hem de Öte Âlemde bu kadar uzun zamandır bulduktan sonra!

– İyi ama... İncil'iniz elinizde; dedim ona.

Baktı...dediğim gibiydi.

Hatırlamıyordu!

Unutmayınız ki bu, sadece değişiminden sonraki üçüncü gündü.

5 - "AVLANMA ALANI"

MAVİ ÜLKE tahsis edilen yapıtım, diğer yapıtların işleriyle birlikte babamın anlattığı gibi, avlanmam için bana gösterilen bir av sahasıydı, defalarca bu av sahasına (yapıtına) gittim ve burada görevli kuşlardan çok yardım gördüm. Buradaki insanlar bana karşı çok müşfik ve yardımcı idiler, iş adamlarına benziyorlardı. Bu yapıt bir gözyaşı ve hüzün evi değildi, fevkalâde organize edilmiş, işyerine benzer nitelikte bir yerdi ve yüzlerce in-

san bulunuyordu. Yer yüzünde itikadlı olanlarla olmayanlar, burada yer yüzüne haber göndermeye çalışıyorlardı. Birçokları yalnızca seyir için bulunuyordu, kuşkulu ve şakacıydılar. Kendi zevk ve eğlencelerinden başka zevkleri yoktu. Kısa bir müddet sonra sıram geldi. Bu işe tahsis edilmiş bir yapıt olduğu için yetersiz bir şekilde teçhiz edilmiş gibi, birçok âlet - edavat, kablo, makineler ve elektrik tesisatı göreceğimi ummuştum, halbuki onlar yalnızca insan elemanlarıydı.

Oradaki bir adamla uzun uzun sohbet ettim, kuşkusuz önemli bir kişiydi. Bir melek gibiydi diyemem, benim gibi tamamen dünyevî bir görünümdeydi, uzun uzadıya konuştuk ve bana bu muazzam işin nasıl yapıldığını ve fizikî dünyaya çok yakın olarak çalışan bir turist şebekesinden söz etti. Bu kişilerin iş yapabilecek nitelikteki insanları seçebilme gücü olduğundan söz etti.

6 - OĞLUNA KAVUŞMAK İSTEYEN ANNE:

– Şimdi vereceğim misal, oğluna kavuşmak için hayatını ifna eden bir annenin öbür âlemdeki kötü haleti ruhiyesini göstermektedir.

1865 senesi Mart ayında M.C. adında ki bir kadın, Paris civarında küçük bir şehirde ticaret yapıyordu. 21 yaşındaki oğlu ile beraber yaşıyordu. Çocuk çok ağır hasta idi. Bir gün ölmek üzere bulunduğunu hissetti ve annesini yanına çağırırdı. Ve ancak annesini kucaklayacak kadar kuvveti kendisinde bulabilirdi.

(Devam edecek)